Nr. 200. **Czwartek, 2 Września 1920.** **Rok 110.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3-ciej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu i na prowincyi **1 Mk. 50 f.**

Biura Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarnieckiego 12, w Reklamie Prasowej, Chorążczyzna 7, w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 141,690.

Telefon Redakcji Nr. 193. — Telefon Administracji 73.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	20 Mk
" " z dostawą	24 Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	25 Mk
" " w innych państwach	40 Mk

Ceny ogłoszeń (anonsów): Wiersz nonpar. 7 łamowy lub jego miejsce 1 Mk 50 f., tabelaryczny i liczbowy 1 Mk 80 f. — Drobne ogłoszenia po 40 f., od wyrazu tłustym drukiem podwójnie.

Nadesłane i nekrologja po 4 Mk, po kronice i komunikaty 5 Mk, za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary nonpar.

Ogłoszenia w Dzienniku urzędowym po 2 Mk, tabelaryczne i liczbowe po 2 Mk 50 fen. za wiersz nonpar. 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, Podwale l. 3., w godzinach od 8—2 i od 5—7.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny otrzymują tylko cało- i półroczni abonenci „Gazety Lwowskiej" za połowę rocznej prenumeraty tj. 60 K. (42 Mk.)

„Przewodnik" osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przesyłki rękopisów należy przesyłać do Redakcji „Przewodnika" pod adresem: Lwów, ul. Wałowa Nr. 31, I. piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z 23 lipca 1920 N. 12.443/S. II. zamianował Władysława Kryczyńskiego, dotychczasowego kierownika gimnazjum państwowego w Złoczowie, dyrektorem tegoż zakładu z ważnością od dnia 1 sierpnia 1920.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował asystenta pocztowego w służbie technicznej Zygmunta Hartleba, oficjałem pocztowym w służbie technicznej.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował ekspedjentkę pocztową Jadwigę Hingler, oficjałem pocztowym w X. kl. rangi w Wrobliku szlacheckim.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował adjunkta pocztowego z Przewyśla Jacka Bąkowskiego, oficjałem pocztowym w X. klasie rangi.

Rozporządzenie Rady Ministrów

w sprawie przyznawania pracownikom kolejowym płac zasadniczych poszczególnych stopni płac, przewidzianych w art. 3 ustawy o uposażeniu pracowników kolei państwowych z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. Nr. 65.

Art. 1. Aż do czasu zaliczenia stanowisk służbowych do poszczególnych stopni płac przewidzianych w art. 3 ustawy o uposażeniu pracowników kolei państwowych (Dz. U. Nr. 63) przyznaje się w wykonaniu art. 13 pracownikom kolei państwowych płacę następujących stopni płac z odpowiednim dodatkiem drożyźnianym:

I.

Na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezesem i wiceprezesem Dyrekcji, którzy dotychczas pobierali uposażenie pewnej klasy rangi względnie pewnej kategorji płac:

a) płacę stopnia pierwszego (1), o ile pobierali płace IV rangi (kategorji);
b) płacę stopnia drugiego (2), o ile pobierali płace V rangi (kategorji).

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

A. We wszystkich Dyrekcjach (wydziałach, oddziałach i inspekcjach) oraz urzędów służby wykonawczej (linjowej):

a) Dyrektorom wydziałów . . . . . stopnia 3
b) wicedyrektorom wydziałów, naczelnikom oddziałów (inspekcji) . . . „ 4
c) naczelnikom działu I. kl. (działy techn. i specjalne) zastępcom naczelników oddziałów (inspekcji) . . . . . „ 5
d) naczelnikom działu II kl. (inne działy) pomocnikom naczelnikom działu I kl. . . . . . „ 6
e) pomocnikom naczelników działu II kl. st. referentom, kierownikom rachub w oddziałach (inspekcji) st technikom . . . . . stopnia 7
f) referentom, st. rachmistrzom, sekretarzom w oddziałach (inspekcji), technikom, starszym rysownikom . . . . . „ 8
g) pomocnikom referentów, rachmistrzom, pomocnikom sekretarzy w oddziałach (inspekcji) rysownikom I klasy . . . . . „ 9
h) st. kancelistom, dziennikarzom, archiwistom, rysownikom II kl., introligatorom . . . . . „ 10
i) kancelistom I kl., maszynistkom I kl. . . . . . „ 11
j) kancelistom II kl., maszynistkom II kl., starszym woźnym . . . . „ 12
l) woźnym, odźwiernym . . . . . „ 13
m) pomocnikom woźnych, praczkom, pielęgniarkom . . . . . „ 14

B. W wydziałach dyrekcyjnych:

a) lekarzom naczelnym, szefom kancelarji, radcom prawnym, inspektorom kontrolerom w wydziale drogowym . . . . . „ 4
b) zastępcom naczelnych lekarzy, lekarzom oddziałowym, kierownikom kasy przezorności, kierownikom działu wojskowego, inspektorom szkolnym, kasjerom głównym, starszym rewizorom instruktorom w wydziale finansowym, starszym rewizorom ruchu, inżynierom do szczególnych zleceń przy prezesie . . . . . „ 5
c) pomocnikom lekarzy oddziałowych, pomocnikom kasjerów głównych, rewizorom dochodów, kierownikom odbioru dostaw i starszym kontrolerom w wydziale zasobów, starszym inżynierom, architektom, inżynierom do poszczególnych zleceń w wydziale mechanicznym, komisarzom do nadzoru naprawy taboru, rewizorom ruchu w wydziale kolei dojazdowych . . . . . „ 6
d) mierniczym (geometrom), prowizorom, rewizorom kasowym w wydziale finansowym, zarządzającym drukarnią kontrolerom zasobowym, starszym dyspozytorom ruchu, inżynierom, budowniczym, konstruktorom, zarządzającym rysownią, starszym maszynistom instruktorom, starszym agentom technicznym, kontrolerom magazynowym i kasjerom wydziału kolei dojazdowych . „ 7
e) intendantom szpitala, kasjerom-płatnikom i archiwistom dokumentów płatniczych w wydziale finansowym, starszym taksatorom, kontrolerom biletów, intendentom dyspozytorom ruchu, kontrolerom biegu pociągów, zarządzającym magazynem towarów zaległych, kontroleron korespondencji telegraficznej, pomocnikom kasjera wydziału kolei dojazdowych, kontrolerom robót i kontrolerom inwentarza wydziału kolei dojazdowych . . . . . „ 8
f) felczerom, kasjerom-poborcom wydziału finansowego, taksatorom, wykonawcom biletów . . . . . „ 9
g) magazynierom druków i ekspedjentom drukarni w wydziale zasobów i dochodów . . . . . „ 10
h) gospodyniom szpitala, akuszerkom . . . . . „ 12
i) sanitarjuszkom . . . . . „ 13

C. W oddziałach (inspekcjach) i urzędach wykonawczych (linja):

a) naczelnikom warsztatów głównych . . . . . stopnia 4
b) naczelnikom centralnych magazynów zasobów, rewizorom ruchu I. kl., zawiadowcy stacji Warszawa-główna, zarządzającemu stacją miejską

Marja Bańkowska. 25)

Piosnka żołnierza.

(Ciąg dalszy).

Ale zacinał do krwi wargi, aby nie wybuchnąć i jeszcze czuł to, że i babcia i ona zarzucały mu w duchu brak serca i egoizm. Pożegnał się z nią w milczeniu, chmurno, a gdy odjechała, począł się tułać po domu z kąta w kąt nie mogąc sobie znaleźć miejsca, daremnie nadsłuchując zbawczego dzwonka u sanek.

Po godzinie jazdy Hanka znalazła się w Czarach; wyszła naprzeciw niej jakaś wiejska dziewczyna tęga i przystojna i pomagając jej wydobyć się z głębokich sań i z futer, obrzuciła ją ciekawem, trochę ironicznem spojrzeniem. Potem poprowadziła przybyłą przez obszerny, pusty dom, do pokoju chorego.

Zapukawszy, weszła. Kazimierz wpół leżał na otomanie zasłanej niedźwiedzią skórą. Z pod narzuconej luźnie na ramiona marynarki, wyglądała miękka, jedwabna koszula związana w kołnierzyku wąskim ciemnym krawatem; z ręką na temblaku bledszy niż zwykle z oczyma błyszczącymi silnie, wyglądał bardzo interesująco; zalatywał od niego zapach jakiejś perfumy, a w pokoju było trochę kwiatów we flakonach i wazach widocznie każdy szczegół był obmyślany najpierw i przygotowany.

Gdy Hanka weszła do pokoju, Kazimierz zerwał się z otomany i zaczął coś mówić, przepraszać, dziękować, ale ona bez wszelkich wstępów i ceremonji kazała mu usiąść z powrotem i okazać ranę.

Z podręcznej torebki wyjęła watę, bandaże i narzędzia; gorąca woda stała już przygotowana na umywalni. On tymczasem odwinął szeroki rękaw koszuli i nie bez dumy ukazał muskularne, jak z bronzu ulane ramię. Hanka oglądnęła ranę; był to typowy strzał powierzchowny z flobertu lub innej lekkiej broni. Pod skórą siedziało kilka ziarnek śrutu, które szczypczykami wyjęła, potem rankę przemyła i obłożyła watą.

— Cóż to się stało? — spytała, motając wprawnie na krzyż długi długi, cienki bandaż.

A Kazimierz, któremu ból doznany przy opatrunku radosne wzruszenie i jej bliskość do reszty odebrały zmysły, runął na kolana i eksplodował:

— Nic się nie stało, tylko to, że kocham panią, jak warjat, że nie mogłem już milczeć dłużej. Od pierwszego dnia, w którym panią poznałem, marzyłem o takiej chwili, jak dzisiajsza. Panno Anno, kocham panią, duszą, sercem, każdą kroplą krwi i żyć bez pani nie mogę dłużej!

Hanka poprostu skamieniała; z rąk jej wypadł kłębek bandażu i potoczył się pod krzesło. Tak była zajęta swojem problemem swojej miłości, że nie przyszło jej nigdy na myśl, aby ten chłopak ją kochał, a tem więcej, by swoją zuchwałość do tego stopnia posunął.

Stała więc chwilę, jak odurzona, nie mogąc znaleźć słów na odpowiedź.

A Kazio klęczał wciąż przed nią i myślał:

— Teraz albo mi się rzuci na szyję, albo — dostanę w pysk!

Ale Hanka wybrała drogę pośrednią. Zaczęła się śmiać; śmiała się długo, serdecznie, tak, że aż zmęczona usunęła się na krzesło.

— Pani się śmieje — wyszeptał — zaręczam pani, że to co czuję, wcale nie jest śmieszne, — ja oszalałem!

— Widzę to — odparła lakonicznie... ale cóż mam zrobić, woli pan, żebym pana wyrzuciła za drzwi, czego nie mogę zrobić, bo nie jestem u siebie, czy też, abym panu zakazała przyjeżdżać do Lubiszek, do czego zresztą także nie mam prawa.

— Więc pani... dla mnie... nie czuje nic... nic...?!

— Owszem — pobłażanie; dlatego nie robię tragedji i proszę niech i pan nie wmawia w siebie gwałtownych uczuć, do których zresztą, o ile miałam sposobność pana poznać — nie jest pan zdolny nawet. Przebaczę panu tę niesłychaną awanturę pod warunkiem, że pan przynajmniej uratuje pozory; proszę się położyć na kilka dni do łóżka i nie wyjeżdżać przez parę tygodni z domu, aby faktycznie można było uwierzyć, że pan był chory. Przyznam, że byłoby mi nieskończenie wstyd przed babcią i przed panem Rosieńskim, gdyby się dowiedzieli do jakiego stopnia byłam głupią i że tak dałam się podejść.

A teraz żegnam! i nie skinąwszy mu głową, skierowała się ku drzwiom.

On jeszcze nie dał za wygraną, poskoczył za nią i położył rękę na klamce.

— Pani stąd nie wyjdzie, to szaleństwo! Zmierzcha się, wiatr się zmienił i zadymka miecie, pani zbłądzi.

Hanka przymrużyła oczy i popatrzyła na niego przeciągle.

Kazio spuścił oczy. — Przysięgam pani, że się nie ruszę z tego pokoju. Pani sama zamknie drzwi na klucz.

Hanka zaśmiała się ponownie.

— Mój panie, to także mi jest obojętne, czy pan się ruszy z tego pokoju, czy nie! A do Lubiszek wrócę, choćby piechotą! Szczęściem pan Rosieński był na tyle przezorny, że mi dodał fornala do eskorty; Grzegorz jest również nieprzytomny, jak i jego pan.

Zatrzasnęła mu przed nosem drzwi i po chwili głos janczarów rozległ się donośnie za oknami.

Kazimierz stał chwilę, jak odurzony na środku pokoju, potem rzucił się na sofkę twarzą do poduszek, rozpaczony, rozżalony jak dziecko, któremu odebrano upragnioną zabawkę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Warszawa, zastępcom naczelnika warsztatów głównych, naczelnikom warsztatów centralnych, naczelnikom depot głównego, naczelnikom depot wagonowego, naczelnikom odcinka drogowego kl. I, naczelnikom warsztatu elektrotechnicznego centralnego, zarządzającemu koleją klasy pierwszej kolei dojazdowych . . . . stopnia 5

c) rewizorom zasobów, zarządzającym magazynem zasobów I. kl., rewizorom ruchu II. kl., zawiadowcom stacji I. kl., kontrolerom przewozów, zarządzającym stacją miejską zastępcy zarządzającego stacją miejską Warszawa, ekspedytorom stacji I. kl., naczelnikom agentury celnej, zastępcom naczelnika depot głównego, naczelnikom depot średniego, zawiadowcom oddziału I kl., w warsztatach naczelnika odcinka drogowego I. kl., architektom i starszym inżynierom w oddziałach (inspekcji), naczelnikom odcinka elektrotechnicznego, zastępcom naczelnika warsztatu elektrotechnicznego centralnego, zarządzającemu koleją klasy II., oraz kierownikom drogowym trakcji i ruchu kolei dojazdowych . . . . „ 9

d) zarządzającym magazynem zasobów kl. II pomocnikom zarządzającego magazynem zasobów kl. I starszym dyspozytorom ruchu w oddziale (inspekcji), zastępcom zawiadowcy stacji kl. I. zawiadowcom stacji kl. II. zastępcom ekspedytora stacji kl. I starszym kasjerom towarowym, zarządzającemu kasami biletowemi Warszawa główna, ekspedytorowi bagażowemu Warszawa główna, starszym deklarantom agentury celnej, nadzorców magazynów celnych, pomocnikom naczelnika depot głównego i średniego, naczelnikom depot zwrotnego, rewizorom oddziału mechanicznego (inspekcji), buhalterom w warsztatach, zawiadowcom oddziału II kl. w warsztatach, pomocnikom zawiadowcy oddziału I kl. w warsztatach, maszynistom instruktorom w oddziele (inspekcji), inżynierom w oddziele (inspekcji) zastępcom naczelnika odcinka drogowego kl. II starszym nadzorcom drogowym i nadzorcom drogowym I. kl., zastępcom naczelnika odcinka elektrotechnicznego, starszym mechanikom, rewizorom elektrowni oraz następującym pracownikom kolei dojazdowych: zarządzającym koleją kl. III rewizorom ruchu, zawiadowcom warsztatów kl. I zawiadowcom parowozni kl. I zarządzającym magazynem, buhalterom . . . . „ 7

e) kontrolerom magazynu zasobów kl I pomocnikom zarządzającego magazynem zasobów kl. II, zarządzającym magazynem zasobów kl III, dyspozytorom ruchu w oddziale (inspekcji), pomocnikom zawiadowcy stacji kl. I, zastępcom zawiadowcy stacji kl. II zawiadowcom stacji kl. III zastępcom ekspedytora stacji kl. II, kasjerom towarowym, deklarantom agentury celnej, kontrolerom robót fizycznych w magazynie celnym monterom parowozowym, starszym rewidentom taboru, kontrolerom inwentarza w służbie mechanicznej, dyżurnym depot I kl., rewidentom wag, agentom technicznym, pomocnikom zawiadowcy oddziału warsztatowego II kl., zastępcom buhaltera w warsztatach maszynistom parowozowym (statowym), nadzorcom drogowym II. kl., rządcom gmachu, nadzorcom mostowym I. kl., magazynierom I kl. w odcinkach drogowych, mechanikom telegrafu, zarządzającym stacją telegraficzną kl. I dozorcom telegrafu, zawiadowcom elektrowni, oraz następującym pracownikom kolei dojazdowych: zawiadowcom parowozowni kl. II, pomocnikom zawiadowcy parowozowni kl I zawiadowcom warsztatów kl II pomocnikom zawiadowcy warsztatów kl. I. mechanikom telegrafu, zawiadowcom stacji kl I kontrolerom pociągów . . . . „ 8

f) kontrolerom magazynu zasobów II kl., pomocnikom zarządzającego magazynem zasobów kl. III ekspedytorom centralnego magazynu zasobów, magazynierom działów w magazynach zasobów, zawiadowcom stacji kl. IV, pomocnikom zawiadowców stacji kl. II. sekretarzom zawiadowcy stacji kl I. kontrolerom biegu wagonów, dyspozytorom drużyn konduktorskich I kl., nadkonduktorom I kl, kasjerom biletowym i bagażowym, zdawczym, informatorom, pomocnikom deklaranta pomocnikom kasjera towarowego, magazynierom w służbie przewozowo taryfowej, zastępcom maszynisty parowozowego, maszynistom stałych maszyn w warsztatach, rewidentom wagonów I. kl., majstrom wag. elektromonterom w służbie mechanicznej i elektrotechnicznej dyżurnym depot II kl., ekspedytorom warsztatowym, nadzorcom drogowym III. kl., zastępcom nadzorcy drogowego, pomocnikom rządcy gmachu, nadzorcom mostowym II. kl., sekretarzom odcinka drogowego, magazynierom II. kl. odcinka drogowego, zarządzającym stacją telegraficzną kl. II starszym telegrafistom, pomocnikom dozorcy telegrafu, maszynistom elektrowni kl. I starszym zegarmistrzom, oraz następującym pracownikom kolei dojazdowych: pomocnikom mechanika telefonów, zawiadowcom stacji kl. II. starszym pomocnikom stacji kl. I kasjerom towarowym, maszynistom parowozowym . . . . „ 9

g) rozdawcom materjałów w magazynach zasobów kl. I. i II., pomocnikom zawiadowcy stacji kl III., sekretarzom zawiadowcy stacji kl. II, dyspozytorom drużyn konduktorskich II kl., konduktorom bagażowym I kl., nadkonduktorom II kl., pomocnikom kasjera biletowego i bagażowego, wagowym, rewidentom wagonów II kl., maszynistom elektrowni i gazowni, maszynistom stałych maszyn w depot, pomocnikom maszynistów parowozowych, kontrolerom wagonów, szoferom magazynierom w warsztatach i depot torowym, pomocnikom magazyniera w odcinku drogowym starszym telefonistom, telegrafistom I kl., pomocnikom elektromontera, maszynistom elektrowni kl. II., zegarmistrzom, oraz następującym pracownikom kolei dojazdowych: zastępcom maszynisty parowozowego, zawiadowcom stacji kl. III, pomocnikom zawiadowcy stacji kl. I i II, zarządzającym przeładunkiem . . . . stopnia 10

h) pomocnikom zawiadowcy stacji kl. IV., konduktorom bagażowym II. kl., konduktorom I kl, ustawiaczom pomocnikom dyspozytorom drużyn konduktorskich, starszym zwrotniczym, przodownikom I kl, telefonistom, telegrafistom II kl., pomocnikom maszynistów parowozowym kolei dojazdowych, zawiadowcom przystanku kolei dojazdowych . . . . „ 11

i) zwrotniczym, spinaczom, biletерom, sygnalistom, pilotom, konduktorom II. kl, hamulcowym I kl, starszym portjerom w warsztacie, palaczom pociągowym, dozorcom placu dozorcom straży ogniowej, przewodnikom II. kl., dozorcom pompy mostowej kolei dojazdowych . . . . „ 12

j) hamulcowym II. kl., palaczom pomp gazowni, elektrowni i stałych kotłów, dróżnikom, ogrzewaczom wagonów, przewodnikom, dozorcom pomp ręcznych kolei dojazdowych . . . . „ 13

k) rzemieślnikom dziennie płatnym pełniącym stale służbę kierowników partji . . . . „ 9

innym rzemieślnikom . . . . „ 10 i 11

w miarę ich kwalifikacji

m) starszym robotnikom kwalifikowanym . . . . „ 12

n) robotnikom kwalifikowanym . . . . „ 13

o) robotnikom niekwalifikowanym ponad 4 lat służby w kolejnictwie . „ 14

p) robotnikom niekwalifikowanym do 4 lat służby w kolejnictwie . . „ 15

D. W Dyrekcji i Oddziałach Budowy.

a) Naczelnikom wydziałów dyrekcyjnych i naczelnikom oddziałów kl. I. stopnia 3

b) zastępcom naczelników wydziałów, kierownikom samodzielnych biur, naczelnikom oddziałów kl. II, zastępcom naczelnika oddziału kl. I . . . . „ 4

c) zastępcom kierowników samodzielnych biur, kierownikom działów I kl, naczelnikom odcinka kl. I . . . . „ 5

d) kierownikom działów II kl, starszym inżynierom, starszym mierniczym, pełnomocnikom dla spraw gruntowych, kierownikom ruchu naczelnikom odcinka kl. II. . . . . „ 6

e) inżynierom, starszym technikom mierniczym, kontrolerom ruchu i telegrafu, odbiorcom materjałów, referentom, pomocnikom naczelnika odcinka, nadzorcom robót I. kl., kierownikom rachuby w oddziałach . . . . „ 7

f) technikom, starszym rachmistrzom, kasjerom pomocnikom referenta, magazynierom składu centralnego nadzorcom robót II. kl . . . . „ 8

g) rysownikom, rachmistrzom, kontrolerom płacy, magazynierom . . . „ 9

h) starszym kancelistom, dziennikarzom, archiwistom . . . . stopnia 10

i) kancelistom I kl., maszynistkom I kl. . . . . „ 11

j) maszynistkom II kl., kancelistom II. kl., starszym woźnym . . . . „ 12

k) woźnym . . . . „ 13

(Dokończenie nastąpi).

Z frontów.

Komunikaty sztabu generalnego.

Z dnia 31 sierpnia b. r.

Na północnym skrzydle wojska nasze bez oporu ze strony nieprzyjaciela posuwają się naprzód. We walkach uwieńczonych zdobyciem Gródka, oddziały nasze wzięły z górą 1000 jeńców oraz znaczną zdobycz. Dnia 30 b. m. obsadzono Hajnówka.

Oddziały nieprzyjacielskie ugrupowane na wschód od Chełma, celem poparcia akcji konnej armji Budiennego usiłowały przejść do działań zaczepnych i w tym celu zaatakowały nasze pozycje na odcinku od Dubienki do Moniatycz. Wszystkie ataki z wielkiemi dla nieprzyjaciela stratami odparto. Akcja Budjennego w rejonie Zamościa w dalszym ciągu napotyka na zdecydowany opór naszych oddziałów. Zamość został wprawdzie otoczony, dzielna załoga miasta broni się jednak po bohatersku, zadając nieprzyjacielowi ciężkie straty. Kolumna posuwająca się w kierunku na Grabowiec po krwawej walce została przez 11 dywiz. Leg. zepchnięta na południe. Inicjatywa Budjennego jest w znacznym stopniu sparaliżowana dzięki skutecznym działaniom naszej grupy pościgowej operującej na jego tyłach. Grupa ta w dniu 30 b. m. zdołała odciąć znaczną ilość taborów nieprzyjacielskich.

W Małopolsce sytuacja bez zmiany. Jazda nasza obsadziła Chodorów, ścigając wycofującego się nieprzyjaciela na Rohatyn.

Naczelne Dowództwo Sztabu Generalnego

Konferencje w Belwederze

Kurjer Polski pisze:

Wczoraj o godz. 11 wieczorem Min. Sapieha i podsekretarz stanu Dębski wezwani przez Naczelnika Państwa do Belwederu, zdali tam sprawę z dotychczasowych rokowań o sytuacji, jaka się wytworzyła w Mińsku.

Wymiana not między Rosją a Polską.

Wydział prasowy Ministerstwa spraw zagran. komunikuje:

Dnia 31 b. m. nadeszły od komisarza Cziczerina następujące depesze:

Warszawa. Witos, Prezydent Rady Ministrów 29 sierpnia 1920.

Rosyjski rząd robotniczy i ludowy z zadowoleniem przyjął do wiadomości treść radjotelegramu, w którem wyrażone zostało zapewnienie pokojowe Rządu polskiego i ma nadzieję, że działalność Rządu polskiego będzie zgodna z jego oświadczeniami

Jestem zmuszony zaprotestować przeciwko oświadczeniu, jakoby nasze armje groziły egzystencji Polski wówczas, kiedy w rzeczywistości jedynym naszym celem było podtrzymanie gwarancji, zabezpieczających nas przed nowymi atakami ze strony polskiej, gwarancji, uznanych za słuszne ze strony angielskiej.

Jeżeli Rząd polski jest gotów podpisać pokój odpowie to w zupełności naszym życzeniom, jak niemniej odpowie obecnej sytuacji. Armja czerwona bowiem nie straciła nic ze swojej siły bojowej i wycofawszy się na nowe pozycje rozpoczęła pochód naprzód. Biorąc pod uwagę stosunek przyjaźni z Rządem polskim jako nieodwołalną konieczność naszych stosunków zewnętrznych, jesteśmy niemniej zadowoleni, widząc analogiczną tendencję z waszej strony.

Bylibyśmy bardziej jeszcze zadowoleni, gdyby Delegacja polska położyła kres metodzie stwarzania konfliktów, bo te trudności która wytwarza stan wojenny prowadzą do przedłużenia pertraktacji.

Dwa dni temu zwróciłem się do ks. Sapiehy, Ministra spraw zagran., z propozycją przeniesienia rokowań do Estonji, a równocześnie poczyniłem odpowiednie kroki u rządu estońskiego. Mamy nadzieję, że wkrótce będziemy mogli zawiadomić o wynikach definitywnych tych starań.

Podp.: Kom. ludowy dla spraw zagr. *Cziczerin*

•

Warszawa. Sapieha, Minister spraw zagran. 29 sierpnia 1920.

Propozycję pańską w sprawie przeniesienia rokowań z Mińska do Rygi, którą otrzymałem dziś: nadeszła z pewnem opóźnieniem, a to z tego względu, że dwa dni temu w dniu 27 b. m. wysłałem do pana propozycję przeniesienia pertraktacji do Estonji, równocześnie zaś poczyniłem u rządu estońskiego odpowiednie kroki.

Należy się obawiać, że propozycja sprzeczna, która wyszła z pańskiej strony dwa dni później, będzie przyczyną nowej zwłoki.

Nieporozumienie wywołane przez delegację polską w Mińsku wskutek trudności nieodłącznych od stanów wojennych dostarczyły delegacji pretekstu i były dla niej środkiem analogicznych opóźnień.

Co się tyczy proklamacji wojskowego komitetu rewolucyjnego zachodniego frontu, to ten pożałowania godny fakt już wyjaśniono na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia b. r.

Wasza delegacja wyraziła zadowolenie z otrzymanej satysfakcji. Wydaje nam się przeto dziwnem, że pan do tej sprawy jeszcze powraca.

Jednocześnie z pańską depeszą zawracającą nas do Rygi, otrzymałem odpowiedź p. Witosa, że uprasza nie czynić trudności technicznych korespondencji między Warszawą i Mińskiem. To ostatnie miasto rozumiane było przez niego jako miejsce dalszych rokowań. Ta rozbieżność zdań jest rzeczywistym dowodem braku solidarnej decyzji Rządu polskiego w tej sprawie i jest jednym dowodem więcej do utrzymania naszego zaproszenia uczynionego dwa dni temu w sprawie wyboru Estonji jako miejsca przyszłych rokowań. Podp. Komisarz dla spraw zagranicznych *Cziczerin.*

*

Na powyższy telegram Minister Sapieha wysłał dnia 30 b. m. radio treści następującej:

Cziczerin
komisarz ludowy dla spraw zagr. Moskwa.

W odpowiedzi na radja pańskie Nr. 2931 i 2034 Rząd polski pragnie przedewszystkiem stwierdzić, że w przeciwieństwie do pańskiego oświadczenia niema sprzeczności między treścią deklaracji Prezesa ministrów Witosa i moją depeszą.

Istotnie deklaracja wyżej wymieniona ogłoszona w prasie polskiej w dniu 26 b.m. wysłana w tym samym dniu radiotelegraficznie do Moskwy stwierdza między innemi trudności, jakie napotyka nasza delegacja w Mińsku przy komunikowaniu się z Rządem polskim.

Nasza delegacja radjotelegramem z d. 26 sierpnia powiadomiła nas, o niemożliwej sytuacji w której się znajduje. Radjotelegram ten spowodował właśnie depeszę z dnia 28 sierpnia.

Jednocześnie dla uniknięcia wszelkiej zwłoki uprosiłem rząd Łotwy w sprawie otrzymania zgody na to, aby dalsze rokowania odbyły się w Rydze.

Rząd Polski stwierdza też z zadowoleniem, że równocześnie i rząd sowietów uznaje potrzebę przeniesienia rokowań na neutralne terytorjum, zwraca przytem pańską uwagę, że propozycja wskazująca Estonję jako miejsce rokowań nadeszła do nas po wysłaniu depeszy do rządu Łotwy.

Pozytywną odpowiedź rządu Łotwy co do Rygi otrzymałem dziś rano dnia 30 sierpnia. Wobec tego, w celu uniknięcia straty czasu proponuję, aby pan zgodził się na Rygę, jako miejsce rokowań, które przedstawia wszelkie ułatwienia i dogodności dotyczące konferencji i warunków życiowych dla obu stron. Nasza delegacja będzie mogła udać się tam, jak tylko otrzyma pańską zgodę.

Podpisano *Sapieha*
Minister Spraw Zagranicznych.

P. Dąbski o przebiegu rokowań.

Kurjer Polski donosi:

Przewodniczący delegacji polskiej p. Dąbski, w wywiadzie z współpracownikiem tego dziennika, na zapytanie, czy rokowania należy uważać za rozbite odpowiedział: Rokowania są zawieszone

Część naszej delegacji z Wiceministrem Wróblewskim, jako moim zastępcą, pozostała w Mińsku. Ze strony rosyjskiej Daniszewski, który wyjechał do Moskwy po instrukcje, pozostawił zastępcę Smidowicza.

Jeśli oba rządy zgodzą się na nowe miejsce rokowań, ustalona zostanie data piątego z rzędu posiedzenia konferencji pokojowej.

Pobór dodatkowy roczników 1885 do 1902.

W dalszem wykonaniu już swego czasu wydanych rozporządzeń, ogłasza się pobór dodatkowy dla tych popisowych narodowości polskiej urodzonych w latach:

1885, 1886 1877, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, którzy dotychczas z jakiegobądź powodu nie uczynili zadość obowiązkowi stawiennictwa.

Pobór dodatkowy odbywać się będzie w miesiącu wrześniu b. r. we wtorek, czwartek i sobotę każdego tygodnia o godzinie 8 przed południem w lokalu poborowym przy ul. Jabłonowskich l. 11.

W tym celu zarządza się:

1. Popisowi winni się zgłaszać do przeglądu według następującego programu:

we wtorek: Popisowi roczników 1885 do 1902 urodzeni w Małopolsce w powiatach położonych na wschód od wschodniej granicy powiatów Sokal, Żółkiew, Lwów, Sambor i Turka,

w czwartek: Popisowi roczników 1896 do 1902 urodzeni we Lwowie lub w powiatach Lwów, Żółkiew i Sokal, oraz ci popisowi wspomnianych roczników, którzy są urodzeni w powiatach położonych w zachodniej Małopolsce a stale zamieszkują we Lwowie lub w powiatach Lwów, Żółkiew i Sokal,

w sobotę: Popisowi roczników 1885 do 1895 urodzeni we Lwowie lub w powiatach Lwów, Żółkiew i Sokal, oraz ci popisowi wspomnianych roczników, którzy są urodzeni w powiatach położonych w zachodniej Małopolsce a stale zamieszkują we Lwowie lub w powiatach Lwów, Żółkiew i Sokal.

2. Popisowi winni przynieść ze sobą dokumenta osobiste i dokument usprawiedliwiający opóźnienie stawiennictwa.

3. Uznani przy przeglądzie za zdatnych do służby frontowej, jakoteż i pozafrontowej, będą po natychmiastowem poprzedniem zgłoszeniu się w P. K. U. (ul. Kopernika 36) oddani bezwłocznie do oddziału.

4. Popisowi, którzy nie staną do przeglądu, będą pociągnięci do odpowiedzialności w myśl ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ustaw Rzeltej Polsk. z dnia 4 marca 1920, poz. 104), ci zaś, którzy nie zgłoszą się w P. K. U. po przeglądzie odpowiadają przed Sądami Wojskowymi w myśl rozk. M. S. Wojsk. L. 39962/3206/20 I. 1920 r.

Niedzielski m. p.
pułkownik.

Z Mińska.

Kurjer Warszawski podaje:

Członkowie Delegacji polskiej w Mińsku byli niejako internowani pod strażą bolszewików. Do kościoła puszczano ich pod eskortą, która towarzyszyła delegatom przez cały czas nabożeństwa.

W Mińsku panuje prawdziwa bolszewicka bieda. Dawała się ona naszej Delegacji tembardziej we znaki, że markę polską stawiano na równi z rublem sowieckim. O wartości zaś rubla sowieckiego świadczy fakt, że za ogolenie potrzeba było płacić 200 rubli sow. Równocześnie z rokowaniami pokojowemi prowadzono rokowania o wymianę jeńców cywilnych.

Prezesem dotyczącej komisji ze strony polskiej był p. Kiernik, a ze strony bolszewickiej Budkiewicz. Rokowania te nie doprowadziły dotąd do pozytywnych rezultatów, jakkolwiek są na dobrej drodze.

Likwidacja komitetów plebiscytowych.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z 29 lipca b. r., komitety plebiscytowe na Śląsku Cieszyńskim, Spiszu i Orawie, Warmji i Mazurach, znajdują się w likwidacji.

Wobec tego owa rządowa komisja likwidacyjna do spraw plebiscytowych, podaje do powszechnej wiadomości, iż odtąd ewentualne zaległe ofiary na te komitety nie będą przez nie przyjmowane.

Zarazem komisja prosi, aby wszystkie ofiary złożone w redakcjach pism, stowarzyszeniach, albo u poszczególnych osób dla wskazanych komitetów przelano na rachunek tej komisji P. K. K. P., a dowody przesłano pod adresem: Warszawa, Nowy Świat 59. Ministerstwo Skarbu Dep. budżetowy, rządowa komisja likwidacyjna dla spraw plebiscytowych.

Intrygi pruskie.

Specjalny korespondent *Journal'a*, bawiący na Śląsku Górnym, nadesłał swemu dziennikowi dokumenty następujące:

Ne. 485—20.

Biuro wywiadowcze VI. korpusu armji. Wrocław.

Z pomocą biura wywiadowczego we Wronkach, Gnieźnie i Poznaniu wielu urzędników, będących oficerami, uzyskało nominacje na ważne stanowiska w armji polskiej. Zarządzono, aby urzędnicy, mówiący czysto po polsku, wstępowali do armji polskiej i tam siali niepokój, oraz niezadowolenie wśród żołnierzy i oficerów.

Drugi dokument brzmi, jak następuje. Nr. 3768 pa 2.

Minister spraw wewnętrznych.

Policja w Katowicach i Zabrzu otrzymała zlecenie prowadzenia propagandy przeciw Polskom w jaknajszerszych rozmiarach, żeby zapewnić Rzeszy posiadanie Śląska Górnego. Propaganda ta ma być utrzymywana w ścisłej tajemnicy. Podpisano: v. *Pressdorf*. (Poufnie: Gdyby Sicherheitswehr otrzymała rozkaz opuszczenia kraju, wówczas rozpocznie się automatycznie strajk generalny na całym terenie plebiscytowym).

Ostatni dokument brzmi:

Nr. 3175 ph. 2.

Pruskie ministerjum spraw wewnętrznych.

Do Siecherheitswehr w Katowicach.

Na wypadek, gdyby Francuzi tolerowali biernie wejście Polaków, lub gdyby zajęli wobec nich przychylne stanowisko, wówczas należy skierować akcję także przeciw Francuzom.

Omawiając szczegóły, wykrytej na Śląsku akcji prowokatorskiej, kierowanej z Wrocławia i Berlina, oświadcza korespondent *Journala*, że jądro konspiracji tej znajduje się we Wrocławiu, Kaiserwilhelmstrasse 24. W spisku uczestniczy książę Hatzfeld pełnomocnik niemiecki przy komisji plebiscytowej międzysojuszniczej. W razie wybuchu niepokojów na Śląsku Górnym miały, w myśl zamiarów niemieckich, wkroczyć tam wojska pruskie. W tym celu przygotowano: dwa pułki strzelców z korpusu ochotniczego Haesego: 6 i 64, oraz pułk kawalerji.

Oprócz tego spisku istnieje drugi, wyłącznie monarchistyczny. Przywódcy jego rozporządzają 12.000 żołnierzy. Korpus ten ma 72 armat, 200 karabinów maszynowych. Korespondent dodaje: Jest tajemnicą poliszynela, że broń i amunicja znajduje się w fortecy Kładzku (Glatz). Niemcy oczekują chwili sposobnej, aby rzucić się na Francuzów. Wojskami spiskowców dowodzi Baure, b. szef sztabu generalnego Ludendorfa.

„Mała ententa“.

Dr. Benesz oświadczył przedstawicielowi *Matin*, że podstawą ententy między Jugosławją, Rumunją i Czecho-Słowacją są następujące momenty polityczne:

Od czasu zawieszenia broni znajdują się Państwa europejskie w stanie zdenerwowania, wywołanego obawą utraty ciężko nabytej wolności. Mała ententa ma dać Europie środkowej trwałość. Mężowie stanu małej ententy, są zdecydowani bronić traktatu pokojowego z Węgrami, przeciwko wszelkim zmianom. Nie chcą oni przy tem występować wrogo przeciwko Węgrom, lecz przeciwnie, pragną, by Węgry nawiązały normalne, o ile możności przyjazne stosunki ze wszystkimi sąsiadami.

Niepodległość Egiptu.

Jak doniosły depesze, rząd angielski, po długich pertraktacjach wysokiego komisarza Wielkiej Brytanji w Egipcie, lorda Milnera, z przedstawicielem nacjonalistów egipskich, Zaglulem baszą, zgodził się na przyznanie Egiptowi niepodległości politycznej.

Według informacji *Timesa*, warunki tego doniosłego aktu są następujące:

Niepodległość Egiptu uznana jest przez Wielką Brytanję, która gwarantuje Egiptowi integralność w razie napaści z zewnątrz, natomiast Egipt uznaje stanowisko uprzywilejowane Anglji w dolinie Nilu i w razie wojny udziela Anglji wszelkich ułatwień, co do dostępu na terytorjum egipskie.

Wielka Brytanja utrzymuje własną załogę w Egipcie tylko w strefie kanału Sueskiego,

Egipt utrzymuje kontrolę nad swemi sprawami zagranicznemi pod warunkiem, że nie będzie zawierał traktatów sprzecznych z polityką Wielkiej Brytanji. Egipt będzie miał również prawo utrzymywać własnych przedstawicieli dyplomatycznych zagranicą, na razie w tych państwach w których posiada już przedstawicieli handlowych.

Kapitulacje będą zniesione, a kontrola nad prawami, tyczącemi się cudzoziemców, powierzona będzie wysokiemu komisarzowi.

Umowa podpisana będzie przez prawnie akredytowanych przedstawicieli obu rządów i ratyfikowana przez parlament angielski i egipskie zgromadzenie narodowe.

Ze świata.

= Komisarz ludowy Cziczerin doniósł Kamieniewowi, że przewodniczący rosyjskiej delegacji pokojowej Daniszewski wyjechał do Moskwy, celem zdania sprawy rządowi, ponieważ delegacja polska odrzuca rosyjskie propozycje pokojowe, nie przedkładając kontrpropozycji.

= W nocie do polskiego Ministra spraw zagranicznych, oświadczył litewski minister spraw zagranicznych, że Litwa w wojnie polsko-rosyjskiej nadal będzie dotrzymywała ścisłej neutralności.

= Według doniesienia dzienników, stara się rząd niemiecki uzyskać od rządu polskiego zezwolenie na przetransportowanie internowanych wojsk czerwonych przez kurytarz polski do wnętrza państwa niemieckiego, ponieważ obecność tych wojsk w pobliżu granicy, mogłaby zwiększyć niebezpieczeństwo agitacji bolszewickiej.

= W przemówieniu ogłoszonem do wojsk odjeżdżających na front polski, powiedział Trocki: Zarzucają nam, iż jesteśmy narzędziem niemieckiem. Ten zarzut nie wzrusza ani was ani mnie. Będziemy współpracować z Niemcami, aby zniszczyć imperjalizm w całej Europie. Możemy łatwiej oprzeć się na imperjaliźmie Niemiec, aniżeli Anglji i Francji.

— Komisja aljancka na Górnym Śląsku podaje do wiadomości, że nie otrzymała dotąd od Rady najwyższej żadnego polecenia w sprawie podjęcia kroków dla przyspieszenia plebiscytu.

= Finlandzka komisja sejmowa dla spraw zagranicznych, postanowiła rozpocząć rokowania pokojowe z Rosją sowiecką.

— Pisma niemieckie donoszą, że rząd niemiecki odniósł się podobno do Rady najwyższej z prośbą by wojska francuskie na Górnym Śląsku zastąpiono amerykańskiemi.

— Z Berlina donoszą, że francuski generał Nolled przewodniczy międzysojuszniczej wojskowej komisji w Berlinie, urzędujący tam celem dopilnowania dopełnień przez Niemcy warunków pokojowych, powołany został do Paryża w sprawie warunków na Górnym Śląsku, w Pile i Wrocławiu.

— Rzekomy układ między Francją i Wranglem ogłoszony przez *Daily Herald*, jest fałszerstwem agentów bolszewickich za granicą, których celem zdyskredytowanie Wrangla przed ludnością rosyjską.

— Współpracownik *Daily Telegr.* dowiaduje się, że Rada najwyższa zbierze się prawdopodobnie w połowie przyszłego miesiąca, celem omówienia położenia w Europie wschodniej i dojścia do porozumienia w kwestji wypłat niemieckich, ponieważ bez takiego porozumienia, konferencja finansowa w Brukseli byłaby bezprzedmiotową.

= Z Londynu donoszą: W czasie ponownych rozruchów w Belfaście, strzelano z automobilów pancernych do tłumu, przyczem zabitych zostało 6 osób, a zranionych 50.

= Zaprzeczają z Lugdunu pogłosce o rzekomej porażce wojsk francuskich w Syrji, w rejonie Damaszku. Pogłoska ma źródło w lokalnych bitwach z bandami arabskiemi, które zostały odepchnięte, lecz brak wody zmusił oddziały francuskie do wycofania się o kilka klm. wstecz.

Zebranie uchodźców ze Lwowa w Krakowie.

W niedzielę odbyło się w sali Rady powiatowej w Krakowie zebranie uchodźców ze Lwowa i wschodniej Małopolski zwołane przez grono poważnych obywateli, którzy tu od dłuższego już czasu zabiegali o wyjednanie każdego rodzaju pomocy dla Lwowa. Przewodniczył prof. dr. Starzyński imieniem zaś inicjatorów zebrania zdał sprawę dyrektor br. Konopka, z dotychczasowej działalności.

Działalność ta szła w 2 jakim kierunku. Popierano i starano się o poparcie militarne przez nakłanianie wszystkich uchodźców będących w wieku popisowym do stawienia się do służby wojskowej i przez przedstawienie w memorjałach i odezwach Naczelnemu Dowództwu i BOP. faktycznego stanu w Galicji wschodniej.

Po drugie, starano się o pomoc materjalną.

Wiceprezydenci Lwowa pp. Schleicher i Obirek podczas ostatniego pobytu w Krakowie oznajmili, że stosunki aprowizacyjne we Lwowie są krytyczne. Chleba wystarczy tylko do 2 września, mięsa brak zupełnie, gdyż bydło uchodźców zakupują spekulanci i wywożą na zachód w celach spekulacyjnych.

Zaraz więc złożono tu komisje, z których jedna zajęła się zapewnieniem dla Lwowa dostatecznej ilości ziemniaków, druga w porozumieniu ze Związkiem ziemian zapoczątkowaniem przekazywania zboża pozakontyngentowego z Galicji zachodniej dla Lwowa, trzecia zakupnem bydła, aby oddać je do dyspozycji Lwowa, ostatnia wreszcie zakupnem materjałów potrzebnych do wyekwipowania lwowskich oddziałów ochotniczych.

W końcu przedstawił br. Konopka działalność istniejącego w Krakowie komitetu pomocy dla uchodźców i postawił wniosek dla niesienia pomocy wschodniej Małopolski.

W dyskusji zabierali głos pp. Chyliński, który zwrócił uwagę na potrzebę uzgodnienia działalności utworzyć się mającej komisji z działalnością połączonych komitetów pomocy dla uchodźców, dr. August Łoziński, Leon hr. Piniński, dr. Włodzimierz Godlewski, Rajmund Schmidt, dyr. Maryewski, Paweł ks. Sapieha i in.

Uchwalono utworzyć komisję dla niesienia pomocy wschodniej Małopolsce, dalej rezolucję hr. Pinińskiego, do Naczelnego Dowództwa i BOP. z prośbą o jak najrychlejsze dostarczenie wszelkich środków materjalnych potrzebnych do zabezpieczenia Lwowa i terenów aż do granic zabezpieczających Polsce na zawsze obszary dawnego zaboru austrjackiego od barbarzyńskiego najazdu i utrzymania ich na zawsze przy Polsce; rezolucję dr. Godlewskiego do społeczeństwa w zachodniej Małopolsce, aby współdziałało w akcji pomocy dla Lwowa i kresów wschodnich; rezolucję p. Maryewskiego do Rządu o wypłatę zasiłków dla uchodźców, wreszcie rezolucję p. Starzyńskiego o przedłużenie terminu subskrypcji pożyczki odrodzenia poza 1 października, aby ciężar pożyczki przymusowej rozłożony został na wszystkie zawody gospodarcze.

Do komisji niesienia pomocy wschodniej Małopolsce wysłani zostali pp. Chyliński, Cielecki, Dembowski, Godlewski, Gubrynowicz, Łoziński, Maryewski, Michalski, Piniński, Poklewski-Koziełł, Przybysławski, Przemyski, Starzyński, Schmidt i Włodzimierz Zawadzki.

Z miejskiej komisji aprowizacyjnej.

Na onegdajszem posiedzeniu komisji aprowizacyjnej Wiceprez. dr. Schleicher zdał sprawę z konferencji dzielnicowej Rady aprowizacyjnej w Krakowie. Stwierdzono tam, że skutkiem wypadków wojennych, przedstawia się niepomyślnie sprawa dostawy zboża, mąki, cukru i tłuszczów. We Lwowie sprawa tłuszczów przedstawia się wprost rozpaczliwie.

Radca Stobiecki, dyrektor m. zakładu aprow. referował o zapasach artykułów żywności. W swem expose wyłuszczył, że w magazynach Zakładów aprow. jest dość mąki i kaszy a ziemniej margaryny, i że w drodze znajduje się 20 wagonów ziemniaków. Cukier, wystarczy na kilka tygodni.

W dyskusji zaznaczono, że Lwów powinien być lepiej zaopatrzony w artykuły żywności a to ze względu na bliskość frontu. Odzywały się także słuszne żale na jakość chleba wypiekanego i domagano się ściślej kontroli nad młynami.

Uchwalono uprosić Prezydjum miasta aby zarekwirowało lub wydzierżawiło jeden z młynów lwowskich, celem przemiału zboża tylko dla Lwowa.

Dyrektor rzeźni p. Krzyształowicz w referacie swym o handlu i obrocie mięsem we Lwowie, stwierdził, że ceny mięsa idą szalenie w górę, głównie z powodu bardzo szczupłych dowozów ze wschodniej Małopolski. Dla zaradzenia brakowi mięsa komisja aprowizacyjna uchwaliła zakazać masarzom lwowskim wyrabiania wędlin z wyjątkiem szynki, wędzonki, salcesonu i kiszki pasztetowej.

Następnie przedmiotem obrad były zdzierstwa na tutejszych targach. Wyzysk wzrasta. Nawoływania prasy i domagania się od Rady miasta i ludności nie wiele pomogły. Taryfa maksymalna ciągle jest ignorowana. Uchwalono uprosić Prezydjum miasta o zwrócenie się do komendy związków strzeleckich, celem uzyskania pomocy dla skutecznego współdziałania w wykonywaniu kontroli z miejskimi kontrolorami na targach i placach.

Z kolei postanowiła komisja aprowizacyjna uprosić Rząd, aby państwowy Urząd zaopatrywania zrealizował sprawę deputatów żywnościowych dla robotników.

Wreszcie uchwaliła komisja zażądać od Ministerstwa aprowizacji, aby wydzielono Lwów, co do zaopatrywania w zboże przez małopolski wydział aprowizacyjny i aby przydzielano zboże bezpośrednio z Warszawy.

KRONIKA.

Lwów, 1 września 1920.

Kalendarz.

Czwartek: 2 września.
Rzym. kat.: Stefana kr.
Gr. kat.: Samuiła.
Słowiański: Czcibóg.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 18 zachód słońca o godzinie 6 minut 45.

Temperatura o godzinie 12 w południe + 18 stopni.

— **Generalny Delegat Rządu dr. Kazimierz Gałecki**, wyjechał dziś rano w towarzystwie komendanta policji państwowej w Małopolsce płk. Hoszowskiego do Rawy ruskiej.

— **Prezydent Ministrów Witos** wyjechał do Łomży, aby naocznie stwierdzić rozmiary szkód, wyrządzonych przez bolszewików.

— **Dr. Jan Kanty Steczkowski**, jak telegrafują z Krakowa, objął wczoraj urzędowanie jako dyrektor Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

— **Gen. Haller** otrzymał od zebranych na wiecu w Brzezinach depeszę z wyrazami hołdu i uznania za dotychczasową działalność. Uczestnicy wiecu złożyli na jego ręce 15.272 rs. na Armję ochotniczą, oraz zgłosili 34 ochotników i kilkanaście ochotniczek.

— **„Monitor Polski“** ogłasza ustawę z dnia 15 lipca 1920 w sprawie rozszerzenia pełnomocnictw Ministra przemysłu i handlu dla wywłaszczenia ziemi i powierzchni gruntów dla celów górniczych na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

— **Sejmowa Komisja** spr. zagr. i wojskowa zostały zwołane na jutro na godz. 11 rano. Na posiedzeniu tem członkowie Delegacji w Mińsku przedstawią tok rokowań z rządem sowietów.

— **Nowe banknoty 100 markowe** Polska Krajowa Kasa pożyczkowa podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem jutrzejszym wypuszcza 100-markowe bilety swoje dawnego typu t. zw. Kościuszkowskie z datą 15 lutego 1919, podpisane przez członków dyrekcji B. K. K. P. Papier ma bardziej nikłe znaki wodne we formie Orła Polskiego. Numeracja rozpoczyna się od serji III A.

— **Bony skarbowe.** Ministerstwo skarbu komunikuje, że 4 prc. bilety skarbowe wymienione będą na gotówkę przez polską kraj. Kasę poż. i wszystkie jej oddziały, a w Małopolsce także przez urzędy podatkowe, przyczem procent obliczony będzie do dnia 1 tego miesiąca, w którym wymiana następuje.

— **Subskrypcja** na polską pożyczkę Odr. w pow. kasie oszcz. w Lesznie, przekroczyła cyfrę 10 000.000 marek.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro we czwartek dnia 2 września b. r. o godz. 6 wieczorem w sali posiedzeń Rady miejskiej.

— **Sekcja skarbowa** Rady miej. na wtorkowem posiedzeniu zatwierdziła na wniosek r. dr. Buckera ofertę na sprzedaż nieruchomości w gminie Ciężkowice; przyjęła rachunki z administracji realności ze drugi kwartał b. r. (ref. rad. Andrzejowski); przyjęła na koszt gminy w myśl referatu rad. Szna'dra trzy stypendystki w zakładzie dla nieuleczalnych; zatwierdziła rachunki rzeźni za lata 1918 i 1919 podług przedstawienia rad. dr. Rodakiewicza, wreszcie uchwalono subwencję Pol. Związkowi niewiast kat. (ref. r. Pierożyński) i polecono na wniosek rad. Wiksla wytoczyć proces za koszta utrzymania w zakładzie dla nieuleczalnych.

Rozprawom przewodniczył prezes Bol. Lewicki.

— **Rekolekcje** dla wszystkich stanów mężczyzn i niewiast — odbędą się w kościele OO. Jezuitów, począwszy od soboty 4 b. m. W dnie powszednie codziennie jedna nauka o godzinie 7 wieczorem, w niedzielę 5 i we środę 8 dwie nauki: na Sumie o godz. 11 i na Nieszporach o godz. 5 popoł. Zakończenie w niedzielę 12 b. m.

— **Tragiczna śmierć Amerykanina lotnika.** Dnia 30 bm. o godz. 15·20 zginął na lotnisku lwowskiem śmiercią lotniczą kapitan pilot Mac Callum.

Z pochodzenia Kanadyjczyk, pracował w ostatnich czasach w południowej Ameryce. Wyczytawszy w gazetach o czynach i walkach Amerykanów w Armji polskiej i o pilotach amerykańskich, pełniących służbę w 7-mej eskadrze bojowej im. Kościuszki, porzucił swe stanowisko i dobrobyt, wrócił do Kanady i zgłosił się jako ochotnik do Armji polskiej. Po długiej i uciążliwej podróży przybył przed paru dniami do Polski i wstąpił do 7-mej eskadry, by walczyć za naszą wolność i niepodległość. Lecąc pierwszy raz na front po zwycięstwo i wawrzyny, znalazł śmierć, składając swe młode życie w ofierze za odrodzenie Polski, jako piąty z rzędu Amerykanin w służbie polskiej. Cześć bohaterskiemu Synowi wielkiego narodu.

† S. p. Adam Sołowij. We wtorek, odbył się pogrzeb ś. p. rotmistrza 8 pułku ułanów im. ks. Poniatowskiego, ś. p. Adama, syna ś. p. Władysława i Marji z Goreckich Sołowijów. W bitwie pod Czerwoną opodal Koziatyna, ranny w głowę dnia 11 czerwca, przewieziony na leczenie do Lwowa, zmarł ś. p. rotmistrz Adam Sołowij onegdaj, mimo pieczołowitej opieki lekarzy i nadludzkiej pielęgnacji biednej matki, której był synem najlepszym, przyjacielem najwierniejszym. Po ukończeniu Wydziału prawniczego, wstąpił ś. p. Adam do 13 pułku ułanów i od września 1914 roku, walczył na froncie wołyńskim. Po upadku Austrji, wstąpił do wojska polskiego, walczył mężnie w styczniu 1919 roku pod Przemyślem, za co otrzymuje w rozkazach gen. Sosnkowskiego trzykrotne pochwały. W pułku ułanów ks. Poniatowskiego odznacza się kolejno w bitwach pod Rahożną, Antonowem, Wernyhorodkiem, wreszcie w ataku na nieprzyjacielski automobil, zdążający do Koziatyna, raniony w głowę pod Czerwoną, oddaje ofiarnie młode swe życie Ojczyźnie. Nominacja na rotmistrza zastaje ś. p. Adama Sołowija na łożu boleści. Pogrzeb młodego 28-letniego rotmistrza był prawdziwą manifestacją serdecznych uczuć wdzięczności dla Zmarłego i głębokiego współczucia dla jego matki, która w czasie wojny straciła męża i syna jedynaka.

† S. p. Marjan Stanisław Schwetz, ppor. 5 lw. p. art. p. 3 baterji, zginął śmiercią bohaterską w walkach pod Jaryczowem dnia 27 sierpnia 1920.

W czerwcu 1915 werbował tajnie, odjechał z pierwszym transportem do Piotrkowa. W parę tygodni później był już w polu, początkowo w 6 p. p. Leg. polskich, później w 1 p. art. w walkach pozycyjnych nad Styrem, w czasie ofenzywy Brusiłowa. Niewoli w Huszcie cudem uniknął.

We Lwowie pracuje jako peowiak. W pierwszych dniach wojny ukraińskiej walczy pod Chyrowem i dalej bez przerwy na froncie aż do ostatnich dni. Muzykalny, poetycki jego umysł wywierał na otoczenie silne wrażenie, kochali go wszyscy za jego złote serce, za prawość charakteru, szanowali za szaloną odwagę i bezwzględną nieustępliwość w boju przy wysokiej umiejętności artyleryjskiej. Zginął na swym posterunku od granatu jak na artylerzystę przystało.

Niech lekką Mu będzie ziemia ojczysta!

† Marja Argasińska, zmarła we Lwowie dnia 31 sierpnia b. r.

W chwili, kiedy powstającej Polsce najbardziej potrzeba serc dzielnych, rąk niestrudzonych odeszła od nas pracownica cicha i niezmożona, czynna na każdem polu pracy, czy to w dziedzinie wychowania młodzieży, czy w dźwiganiu przemysłu kobiecego, miłośnica maluczkich i nieoświeconych. Zgon Jej opłakiwać będą liczne instytucje, którym przodowała, biorąc na siebie trud co największy, ale przedewszystkiem niezastąpioną zostanie Jej strata w Bursie T. S. L. im. Boberskiej, w szkole sług im. J. Żulińskiego, w Kole Pań T. S. L. i Związku Okręgowym T. S. L. we Lwowie, w których lata całe służyła kierownictwem, pomocą, radą i szczerym, codziennym znojem.

Dobroć Jej serca jednała Jej tylko przyjaciół, lecz ci, którzy żyli z Nią najbliżej, mogli ocenić w całej rozciągłości nieskazitelność Jej charakteru, prostotę i wzniosłość Jej umysłu, szlachetność i moc duszy.

W gronie przyjaciół ś. p. Zmarłej powstała myśl, aby złożyć hołd Jej pamięci nie kwiatami, lecz datkami na umiłowaną przez nią Nią Bursę im. Boberskiej.

Pogrzeb ś. p. Marji Argasińskiej odbędzie się dnia 2 września b. r. o godzinie 5 popołudniu z domu żałoby przy ul. Jabłonowskiej l. 6.

— **Konfiskata.** *Hromadska Dumka* Nr. 202 z 2 września 1920 skonfiskowana została za artykuł wstępny, w którym skreślono 2 ustępy końcowe, za artykuł p. t. „Nowę pryznannia“, w którym skreślono ustęp końcowy, oraz za artykuł p. t. „Wideńskij Abend“, w którym również skreślono ustęp końcowy.

— **Poświęcenie pociągu pancernego.** Onegdaj odbyła się na dworcu przetokowym w Krakowie uroczystość poświęcenia pociągu Bartosza Głowackiego wykonanego w całości w krakowskiej fabryce Zieleniewskiego. Pociąg składa się z 4 wagonów opancerzonych, lokomotywy i węglarki. Na 2 wozach pomieszczono armaty, 2 przeznaczone są dla karabinów maszynowych. Poświęcenia dokonał ks. biskup Nowak w asyście kapelanów wojskowych, który następnie przemówił do załogi pociągu zachęcając ją do mężnej walki z wrogiem Ojczyzny, Kościoła i kultury. — Imieniem miasta przemówił do załogi prezydent miasta Federowicz, ponadto przemawiali przedstawiciel Białego Krzyża, kongregacji kupieckiej, prosząc o przedłożenie mu potrzeb żołnierzy, które kongregacja pokryje w dniach najbliższych, imieniem D.O.G. gen Zagadłowicz oraz imieniem Ministerstwa spraw wojskowych gen. Gawroński.

— **Przychwycenie „szyberów“.** Z Krakowa telegrafują: Funkcjonarjusze akcyzy miejskiej, strażnik Ptak i urzędnik S. Klux, którzy pełnili służbę na tutejszym dworcu kolejowym przytrzymali onegdaj dążącą do pociągu kobietę, która niosła walizę ręczną. Podczas legitymowania kobieta owa okazywała niepokój, co skłoniło funkcjonarjuszy do baczniejszej uwagi na jej osobę i walizę. Po sprowadzeniu owej kobiety na inspekcję policji na dworcu stwierdzono, że nazywa się Serka Mahlerowa, rodem z Rawy ruskiej, i że jest właścicielką sklepu w Nowym Sączu. Podczas rewizji znaleziono w jej walizie 4 pakiety, z których 3 większe zawierały banknoty różnego rodzaju, jak marki niemieckie, dolary i in. a także monety złote oraz marki polskie. Czwarty zaś pakiet zawierał 32 listów adresowanych do osób z Małopolski, a ukrywających się prawdopodobnie przed wojskiem w Wiedniu. Waluty przedstawiające wartość ponad 8 miljonów marek polskich zakwestjonowano. Już po przeprowadzeniu rewizji zjawiła się na inspekcji policji siostra Mahlerowej Zofja Amkraut, hafciarka i oświadczyła, że wprawdzie z pieniądzmi nie ma nic wspólnego, lecz chciałaby siostrze towarzyszyć w podróży do Trzebini, Mahlerowa tłumaczyła się dalej, że zawartość pakietów nie jest jej znana a również nie jest znana osoba, która jej te pakiety wręczyła i że owe pakiety miała wręczyć w Trzebini. pewnej, nieznanej sobie bliżej osobie.

Trzy paczki z pieniądzmi, o których wspomniano, zawierają mniejsze paczki, z których każda była u wierzchu zaklejona papierem ze szyfrą. Przy bliższem badaniu listów okazało się, że listy te są również zaopatrzone szyframi i że szyfry na listach odpowiadają szyfrom na paczkach z pieniądzmi, co stwierdza ponad wszelką wątpliwość, że ma się w tym wypadku do czynienia z aferą t. zw. „szyberów“, którzy wywożą z Państwa pieniądze z niesłychaną szkodą dla Skarbu Polskiego. Nie jest też wykluczone, że pieniądze te miały być przeznaczone na agitację. Że na tej sprawie wiele zależy, tak zaaresztowanej, jak i interesentom, tego dowodem okoliczność, że urzędnikom policyjnym próbowano zaofjarować miljon łapówki, a gdy się to nie udało, chciano ofjarować za wydostanie skonfiskowanych pieniędzy nawet 2 miljony.

— **Posiedzenie Komisji administracyjnej Cieszyna.** Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji administr. Cieszyna, w skład której wchodzi 10 Polaków, 10 Niemców i przewodniczący komisji Rządu dr. Duda, Polak. Zastępcą przewodniczącego, po rezygnacji Niemców, wybrany został Polak, p. Macura. Imieniem radnych polskich dr. Michejda odczytał protest z powodu podziału Śląska Cieszyńskiego.

— **Żołnierze warstatów wojskowych kolejowych w Jędrzejowie** w liczbie 80 złożyli do dyspozycji Naczelnika Państwa sumę 10 000 Mk. zebranych drogą oszczędności i umiejętnego prowadzenia zlikwidowanej obecnie kantyny. Naczelny Wódz przesłał powyższą sumę do Ministerstwa Spr. Wojsk. Sekcji opieki na fundusz dla inwalidów, szeregowych wojsk. polsk.

— **Radek Sobelsohn.** *Kurjer Warsz.* pisze: W ostatnim tygodniu pobytu delegacji polskiej w Mińsku, przyjechał tam Radek Sobelsohn. Nie był on członkiem delegacji pokojowej i oficjalnie nie występował. W prywatnych rozmowach z delegatami interesował się żywo biegiem rokowań, dając do zrozumienia, że reprezentuje kierunek pokojowy.

— **Bolszewicy wobec żydów.** Z Siemiatycz donoszą do *Kurj. Warsz.*: Bolszewicy rabowali tu systematycznie, rządzili przy pomocy najohydniejszego teroru. Co najdziwniejsza jednak, podczas odwrotu urządzili prawdziwie rosyjski pogrom żydów. W bestjalski sposób zamordowali Icka Kulika i Moszczera. Starszą kobietę Lejbę Mormor poraniono szablami, a następnie spalono ją żywcem w jej własnym domu, który podpalili jednocześnie z domem Symche Idem Feiersteina. Podczas pogromu wszystkich bogatszych żydów obrabowano, przyczem wiele osób poraniono.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru miejskiego.

Sroda, 1 września „Pan Poseł“, komedja w 3 aktach, po raz pierwszy.

Czwartek, 2 września „Trubadur“, opera w 5 aktach.

Piątek, 3 września „Pan Poseł“, komedja w 3 aktach.

Sobota, 4 września, popołudniu „Zemsta“, komedja w 4 aktach.

Sobota, 4 września, wieczorem „Faust“, opera w 5 aktach.

Niedziela, 5 września, popołudniu „Ponad śnieg“, dramat w 3 aktach.

Niedziela, 5 września, wieczorem „Noc w Wenecji“, operetka w 3 aktach.

Poniedziałek, 6 września, „Pan Poseł“, komedja w 3 aktach.

Wtorek, 7 września, „Księżniczka czardasza“, operetka w 3 aktach.

Początek przedstawień popołudniowych o godzinie 3·30 popołudniu, wieczornych o godzinie 7.

Wykaz złota i srebra zebranego przez Narodową Organizację Kobiet wc Lwowie.

(Ciąg dalszy).

Imię i nazwisko	złoto gramy	srebro gramy
Swiątkowska Zofja (obr. zł.)	16 5	—
J. M.	—	189
Grabowska Gabrjela	12	109
Czapor Bronisława	—	114
Górniak Józef (obr. zł.) i	2 5	12
Tarasiskówna Katarzyna	0 5	40
Contal Celestyna	9	—
Stefa i Mietek	—	17
Dep. rach. Namiestnictwa	5·5	83·5
Związek państw. urzędniczek		314
Veglowa Helena (zł. zeg. d.)	4	129
Pakosz Iza	23	—
Rozenberg Leib, Brzeżany	6·5	—
Dr. Litwinowicz Orest	—	330
Piechowski Franciszek	16	50
Kaczwarówna Helena (zł. zeg. dam.)		
T. W.	—	130
Gierasieńska Wanda	2	50
Gniewosz Wład. (zł. zeg. m.) i	50	—
Murczyński Wł. (2 obr. zł.) i	11	148
Horwath Zygmunt	—	250
Zimny Edward	3·4	10
R. W.	1	90
J. D.	—	20
B. C.	—	40
Krzanowski Stanisław	12	196
A. M.	1	650
N. N. (2 obrączki złote) i	1·5	20

(Ciąg dalszy nastąpi).

PO ZAMKNIĘCIU NUMERU.

Powrót do oswodzonych powiatów.

Nacz. Dowództwo W. P. (Sztab generalny) Nr. 44.671/4.

W wykonaniu instrukcji Nacz. Dow. Nr. 43.601/4 w sprawie ewakuacji, podaje się do wiadomości, że dla powrotu tak władz cywilnych jak i ludności, dostępne są następujące powiaty:

1. W województwie warszawskiem: Wszystkie powiaty położone na północ i wschód od Wisły.

2. W województwie lubelskiem: Garwolin, Siedlce, Węgrów, Sokołów. Konstantynów, Biała, Podlaska, Radzyń, Łuków, Lubartów.

3. W województwie białostockiem: Ostrołęka, Pasków, Łomża, Kolno, Wysokie Mazowieckie.

Dla powrotu jedynie starostw i policji dostępne są powiaty:

1. W województwie lubelskiem Włodawa i Chełm.

2. W województwie białostockiem: Bielsk i Białystok.

Ludność cywilna do powrotu nie potrzebuje specjalnych przepustek, jedynie dowody osobiste.

Naczelny i odpowiedzialny redaktor:
STANISŁAW ROSSOWSKI.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Rozmaite obwieszczenia.

C. II. 177/20/1. Przeciw Marjannie Gawlik i Walentemu Gawlikowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Pilźnie przez Franciszka Gawlika w Zwierniku pozew o zeznanie kontraktu kupna sprzedaży kawałka gruntu w Zwierniku i t. d. zpn. Na podstawie pozwu do ustnej rozprawy wyznacza się audjencję na dzień 7 września 1920 r. godzinę 9 przed południem biuro nr. 9. Celem strzeżenia praw Marjann Gawlik i Walentego Gawlika ustanawia się p. Jana Laberschcka, adwokata w Pilźnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Pilzno, dnia 1 lipna 1920. (8173)

Nc. I. 31/20/1. Przeciw nieznanym pozwanym do rąk kuratora Jana Lechmana, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Sieniawie przez Adama Ludwika 2 im. ks. Czartoryskiego przez gen. pełnom. J. Podczaskiego pozew o ubezpieczenie dowodu z fachowych znawców na wysokość poniesionych strat i szkód we folwarkach Sieniawa i Izabelin. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprcwę na dzień 31 sierpnia 1920 godz. 2 po południu pod Nr. 8. Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia p. Jana Lechmana w Sieniawie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy karny, Oddz. I.

Sieniawa, dnia 25 sierpnia 1920. (8175)

L. 314 (8184)

Edykt.

Na zasadzie § 82 rozporządzenia b. austr. Ministra rolnictwa z dnia 21 maja 1916 r., Nr. 146 Dz. u. p. w sprawie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 1 maja 1916 Nr. 147 Dz. u. p. o uregulowaniu stosunków posiadłości gruntowej w okolicy miejsc obwarowanych odbędzie się wyłożenie planu komasacyjnego gminy Grębałów w powiecie krakowskim, w lokalu tamtejszego urzędu gminnego w dniach od 15 do 28 września 1920 r. włącznie do powszechnego przeglądu.

O tem zawiadamiam wszystkich interesowanych z nadmienieniem, że zarzuty przeciw planowi komasacyjnemu mogą wnosić bezpośredni i pośredni uczestnicy do Komisarza miejscowego w Krakowie, ul. św. Sebastjana l. 16 ustnie do protokołu w terminie wyłożenia planu komasacyjnego piśmie w nieprzekraczalnym terminie od dnia 15 września do włącznie 5 października b. r. Szczegółowych wyjaśnień udzielać się będzie w lokalu urzędowym urzędu gminnego w Grębałowie w dniach 15, 16, 20, 22, 23. 27 i 28 września b. r. w godzinach od 10 przed południem do 3 po południu.

Komisarz miejscowy dla uregalowania stosunków posiadłości gruntowej w Krakowie, ul. św. Sebastjana l. 16.

Kraków, dnia 30 sierpnia 1920 r.

Licytacye.

Nr. 47/20. Edykt licytacyjny. W sądzie tutejszym przechowane są ruchomości pochodzące z kradzieży, a to: płótno, kalesony, prześcieradło z monogramem „S. T.", nóż stołowy srebny, szczotka ręczna do bielenia, trzy piły tartakowe, szafka nocna bez szuflady (nachtkastlik), lichtarz ze srebra chińskiego, rondel miedziany, torebka damska, rękawiczki niciane, halka jedwabna, bankbetel, kołdra mała, krzesło sprężynowe z obdartem pluszem, poduszka, stara spodnica, maszyna ręczna do szycia, woreczek z płótna, kożuszek bez rękawów, obrus biały w kwiaty, 2 serwetki, ręcznik biały, ręcznik lniany, para spodni z białego koca, kawałek materji z koca białego.

Sprzedaż licytacyjna powyższych przedmiotów odbędzie się dnia 1 grudnia 1920 r. godz. 9 rano w sądzie tutejszym, a uzyskana ztąd gotówka wydaną zostanie Skarbowi Państwa. Interesowanym przysługuje prawo zgłaszać się w czasie od ogłoszenia edyktu aż do dnia licytacji w sądzie tutejszym w biurze Nr. II. w dniach powszednich między godz. 4 a 5 po południu celem możliwego rozpoznanie i ewentualnego odebrania sobie powyższych przedmiotów o ileby stanowiły ich własność.

Sąd powiatowy.

Lutowiska, dnia 17 sierpnia 1920. (8172)

Upadłości.

S. 9. 10. 11/14/146. W konkursie firmy Schutzmann i Ska oraz osobiście odpowiedzialnych spólników tej firmy Sary Gittel Schutzmann i Salomona, Lwów, wyznacza się audjencję na dzień 15 września 1920 r. o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 18 niżej wymienionego sądu celem likwidacji zgłoszonych oraz zgłosić się mających pretensji. Na tę audjencję zaprasza się ogół wierzycieli. Strony zawiadomione o audjencji w sposób należyty nie mogą zaczepiać tego, co zostanie przewiedzionem, uchwalonem lub ustalonem, z tego powodu, iż nie mogły brać udziału w rozprawie, również nie mogą założyć środka prawnego z powodu omieszkania celem usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Sąd okręgowy cyw., Oddz. VII.

Lwów, dnia 7 lipca 1920. (8160)

Spadki.

A. XI. 217/18/14. Edykt z wezwaniem nieznanych dziedziców. Sąd powiatowy w Przemyślu jako władza pertraktująca spadek po Marji 1-v. Haradyk 2-v Jaremcio, lat 78 zarobnicy z Wyszatyc, zmarłej 16 maja 1916 w Walfsberg z pozostawieniem kodycylu, — wzywa niniejszem wszystkich powołanych do dziedziczenia, aby w przeciągu jednego roku zgłosili swe prawa dziedziczenia i wnieśli oświadczenie do spadku w przeciwnym bowiem razie prawa ich nie zostaną uwzględnione.

Sąd powiatowy, Oddział XI.

Przemyśl, dnia 2 sierpnia 1920. (8174)

Wyroki prasowe.

Pr. 185/20 (8142)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Gazeta Codzienna" nr. 3853, z dnia 26 sierpnia 1920 w artykule p. t. „Odezwy bolszewickie" w ustępach od słów „Wypędzajcie" do końca artykułu, zawiera znamiona zbrodni z § 222 u. k. i występku z § 302 u. k. uznał dokonaną w dniu 25 sierpnia 1920 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 sierpnia 1920.

Pr. 187/20 (8144)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Hromadska Dumka" Nr. 198 z dnia 27 sierpnia 1920 w artykule pod tytułem „Sered wajennoi sumatohy" w ustępach a) między słowami „z dotepori-sznoi" a słowami „Włady", b) od słów „Szczo seljene zabyraty" do słów „toho hrabunku chosz czastynno", c) od słów „zhljadno najbilsz" do słów „w dejakych miscenostjach", d) od słów „Otże bolszewyky" do słów „w ukraińskij derżawi", e) od słów „Kołyb polska polityka" do końca artykułu zawiera znamiona zbrodni § 65 a) u. k. oraz występku z § 302 i 305 u. k. uznał dokonaną w dnia 26 sierpnia 1920 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 sierpnia 1920. (8144)

Pr. 186/20. (8143)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Hromadska Dumka" nr. 197 z dnia 26 sierpnia 1920 w artykułach p. t. 1) „Madjarske pohotiwlja" w całości (łącznie z tytułem) i 2. „Bezprastwo czy nahiska?" w całości (łącznie z tytułem) zawiera znamiona ad 1. zbrodni z § 65 a) u. k. i występków z § 302 u. k. oraz 308 i 310 u. k., ad 3. zbrodni z § 327 u. k. i § 65 a) u. k. uznał dokonaną w dniu 25 sierpnia 1920 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 sierpnia 1920.

Pr. 188/20 (8145)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, ze treść czasopisma „Wpered" Nr. 197 z dnia 27 sierpnia 1920 w artykule „prawnopolitycznyi widnosyny służbowykiw u Schidnij Hałyczyni" w ustępie od słów „Peredowsim ślid pryhadaty fakt" do końca artykułu, zawiera znamiona zbrodni z §§ 65 a) u. k., z § 305 u. k. uznał dokonaną w dniu 26 sierpnia 1920 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1920.

Pr. III. 37/20/2. (8161)

Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratora po myśli § 493 p. k. że zamieszczone w numerze 203 czasopisma drukowego „Nowa Reforma" z daty Kraków, 27 sierpnia 1920 artykuł pod tytułem „Serawa aresztowanych całonków krakowskiego bundu" zawiera w całej swei osnowie znamiona występku z § 309 i 310 u. k. zakazuje się rozszerzenie tego artykułu zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru, a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny, Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920. (8161)

Pr. III. 38/20 (8162)

Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 p. k., że zamieszczony w Nr. 204 czasopisma drukowego „Głos Narodu" z daty Kraków, dnia 27 sierpnia 1920 r. artykuł pod tytułem: „W sprawie aresztowanych bundowców" zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z § 309 i 310 u. k., zakazuje się rozszerzania tego artykułu zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru, a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920. (8162)

Pr. III. 39/20. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 u. p. k., że zamieszczony w numerze 235 czasopisma drukowego „Ilustrowany Kurjer Codzienny" z daty Kraków, dnia 27 sierpnia 1920 r. art. pod tytułem „Sprawa bundowców krakowskich" zawiera w całej swei osnowie znamiona występku z § 309 i 310 u. k. zakazuje się rozszerzania tego art zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920. (8163)

Pr. III. 40/20 (8164)

Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 p. k., że zamieszczone w numerze 204 czasopisma drukowego „Naprzód" z daty Kraków, dnia 27 sierpnia 1920 art. pod tytułem „sprawa bundowców krakowskich" zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z § 309 i 310 u. k. zakazuje się rozszerzanie tego artykulu zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920. (8164)

Pr. III. 41/20. (8165)

Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 pk. że zamieszczony w Nr. 64 czasopisma drukowego „Rzeczpospolita" z daty Kraków dnia 27 czerwca 1920 arytukuł pod tytułem „Sprawa aresztowanych bundowców" zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z § 309, 310 u. k., zakazuje się rozszerzania tego artykułu, zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru, a przytrzymane egzemplarze tego zasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny, Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920.

Pr. III. 42/20/2 (8168)

Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratory po myśli § 493 p. k. że zamieszczony w Nr. 228 czasopisma drukowego „Nowy Dziennik" z daty Kraków, dnia 27 sierpnia 1920 artykuł pod tytułem: „Nowy Dziennik" zawiera znamiona występku z §§ 309, 310 u k. zakazuje się rozszerzania tego artykułu zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego numeru, a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny, Senat III.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1920. (8166)

Firmy.

Firm. 579/20 Oddz. III. 111. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Heffaer i Berger. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel wszelkich artykułów technicznych i elektrotechnicznych prowadzenie wszelkich instalacii światła elektrycznego i niesienie siły elektrycznej. Forma spółki: jawna spółka handlowa zawarta na lat 3 t. j. od 1 lutego 1920 do 1 lutego 1923. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Edward Hefnar, Kraków, Bonerowska l. 9 i Jan Berger Kraków, ul. Barka Joselowicza 16. Podpis firmy: Obaj spólnicy mają prawo podpisywania firmy tak samo służy im jednakowo prawo zastępowania spółki na zewnątrz i prawo zarządu spółki na zewnątrz. Podanie zaopatrzone stemplem za 40 kor. Dzień wpisu: 8 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Kraków, dnia 7 kwietnia1920. (4473)

Firm. 44/20 Stow. IV. 22. Wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano: Siedziba stowarzyszenia: Szlachtowa. Data statutu: 7 marca 1920. Brzmienie firmy: Spółka spożywcza „Samopomoc" w Szlachtowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku, ubiorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego i towarów wszelkiego gatunku. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja (Zarząd) przewodniczący Marek Zaprzała skarbnik Konstanty Rekulsk, Paweł Stachnik sekretarz. Podpis firmy: Brzmienie firmy oraz podpisy przewodniczącego i sekretarza. Ogłoszenie: w lokalu stowarzyszenia. Udział 50 koron. Odpowiedzialność podwójną sumą deklarowanych udziałów. Data wpisu: 20 marca 1920.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 20 marca 1920. (4424)

Firm. 13/20 Stow. IV. 12. Wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano. Siedziba stowarzyszenia: Stary Sącz. Data statutu: 31 października 1919 r. Brzmienie firmy: Spółka spożywcza funkcjonarjuszy państwowych stowarzyszenie zarejestr. z ogran. odpow. w Starym Sączu. Przedmiot przedsiębiorstw: zaopatrywania członków w artykuły codziennego użytku. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: Antoni Jarząbiński. Jan Ciechocki. Jan Kacz Władysław Palczewski, Zygmunt Droczak, Franciszek Ergetowski, Michał Kurzemski, Stanisław Woźniak i Michał Szczygieł, Podpis firmy: Brzmienie firmy wypisane lub stampilią odbite, oraz podpisy dwu członków firmy. Ogłoszenia przez obwieszczenie w lokalu towarzystwa a dotyczące rozdziału towarów przez zawiadomienie poszczególnych urzędów i przedstawicieli emerytów, Udział 100 kor. Odpowiedzialność: podwójną sumą deklarowanych udziałów. Data wpisu: 24 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. IV.

Nowy Sącz, dnia 24 stycznia 1920. (4423)

Firm. 117/1930 Stow. VIII. 278. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszenia wpisano dnia 16 marca 1920. Siedziba stowarzyszenia: Krzywcza nad Sanem. Brzmienie firmy: Pierwszy konsum mieszczański

w Krzywczy n/S. stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem stowarzyszenia jest podniesienie dobrobytu swoich członków przez popieranie ich interesów gospodarczych, a to przez ułatwianie im nabycia wszelkiego rodzaju artykułów spożywczych, odzieży, towarów domowego i gospodarskiego zapotrzebowania oraz produktów rolnej i przemysłowej wytwórczości. Umowa stowarzyszenia statut z 27 sierpnia 1919 sprostowany 12 lutego 1920. Udział wynosi 20 koron. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i dalszą kwotę deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują afiszami w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 4 członków. Członkami zarządu są: Józef Adler, Markus Kirschenblüth i Leizer Schächter jako dyrektorzy i Jakób Weiss zastępca dyrektora wszyscy w Krzywczy n/S zamieszkali. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV.

Przemyśl, dnia 13 marca 1920. (4494)

Firm. 163/19 Rg. C. 126. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru C. wciągnięto: Siedziba firmy: Biecz. Brzmienie firmy: Tartak parowy i fabryka betonów „Postęp“ w Bieczu, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: 1) obrabianie surowego materjału drzewnego, tak własnego, jakoteż należącego do osób trzecich oraz wyrób wszelkiego rodzaju przedmiotów betonowych dla celów budowlanych i przemysłowych, 2) kupno i sprzedaż na rachunek Spółki surowego i obrobionego materjału drzewnego, oraz materjałów potrzebnych do wyrobu przedmiotów betonowych, jakoteż sprzedaż wyrobionych przez Spółkę tego rodzaju przedmiotów, 3) podejmowanie się na rachunek Spółki dostaw przedmiotów tu pod 1 i 2 określonych. Kontrakt z daty Biecz dnia 21 listopada 1919. Lr. 4813. Kapitał zakładowy wynosi kwotę 200 000 koron. Zawiadowcami Spółki są Augustowski Bronisław, Goldberg Jakób, Sliwiński Stanisław i Spielman Barl. Firmę Spółki podpisywać będą dwaj zawiadowcy w ten sposób, że pod wydrukowaną lub stampilją wyciśniętą albo wypisaną nazwą Spółki umieszczą swe podpisy. Ogłoszenia następują przez przybicie zawiadomienia w kancelarji Spółki.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 24 kwietnia 1920. (4590)

Firm. 13 Stow. II. 1456. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 7 lutego 1920 przy stowarzyszeniu: Składnica i sklep kółka rolniczego w Ropczycach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną następujące zmiany: Członek dyrekcji Ignacy Sledziński ustąpił, w miejsce jego wybrany członkiem dyrekcji Jan Szpara w Ropczycach.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, 7 lutego 1920. (4609)

Firm. 20 Stow. II. 1726. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 28 lutego 1920 przy stowarzyszeniu Spółka spożywcza urzędników i nauczycieli w Mielcu, stow zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością w Mielcu następujące zmiany: Członkowie zarządu dr. Andrzej Głogociowski i Jan Lubowiecki oraz zastępca członka zarządu Antoni Roszko ustąpili w miejsce ich zostali wybrani członkami zarządu: Cheluk Stefan prof. gimn. Rossek Władysław geometra ewid. zaś zastępcą członka zarządu Maksymiljan Drach starszy geometra ewidencyjny wszyscy w Mielcu.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Tarnów, dnia 28 lutego 1920. (4610)

Firm. 37 Rej. C. 23 Zmiany dotyczące wpisanej firmy spółkowej. Wpisano do rejestru firm spółek z ograniczoną odpowiedzialnością dnia 27 marca 1920 przy firmie „Związek fabryczny, spółka z ograniczoną poręką w Żabnie nad Dunajcem zmianę tej treści, iż cały udział spólnika w tejże firmie ś. p. Andrzeja Businowskiego na zasadzie kontraktu kupna sprzedaży z daty Dąbrowa 11 grudnia 1919 L. R. 2367 przeszedł na własność Tadeusza Jaśkiewicza właściciela realności w Gorzycach.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 27 marca 1920. (4611)

Firm. 262/20 C. III. 125. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Gwiazda“, związek handlowy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Pośrednictwo w kupnie i sprzedaży wszelkich wolnych towarów i handel własny towarami wolnymi. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Forma spółki: Spółka z ogr. odpow. w myśl austr. ust. z 6/3 1906 L 58 Dz. u. p. oparta na kontrakcie z 12 lutego 1920 L. 7709 Kapitał zakładowy spółki wynosi 20 000 K wpłacony gotówką w całości. Spółkę zastępują zawiadowcy: 1) Szymon Sternglanz kupiec w Krakowie ul. Krakowska l. 13, 2) Wolf Königsberger, kupiec w Krakowie ul. Krakowska l. 13. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpiszą obaj zawiadowcy swe imiona i nazwiska. Ogłoszenia spółki doręczane będą spólnikom zapomocą listów poleconych. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 115 K. Dzień wpisu 8/3 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy.

Kraków, dnia 9 marca 1920. (4118)

Firm. 38/20 Stow. IV. 284. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano: Siedziba stowarzyszenia: Gorlice. Brzmienie firmy: „Szwalnia związkowa“ w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem przedsiębiorstwa jest: 1) sporządzenie odzieży bądźto z materjałów własnych na zapas bądź też na zamówienie i pozbywanie gotowych wytworów, 2) przerabianie lub naprawianie gotowej odzieży, 3) czyszczenie i farbowanie gotowej odzieży. Statut z 28 września 1919. Udział wynosi 100 K. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jednokrotną kwotą udziału. Ogłoszenie następuje przez przybicie w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 6 członków. Członkami zarządu są: Kazimiera Zuławska Łucja Leszczakówna, Marja Ottowa, Marja Dukietówna, Marja Więckowiczowa i Rudolfina Turowiczowa. Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie: dwaj członkowie dyrekcji w ten sposób, że pod firmą stowarzyszenia umieszczą swe podpisy.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 27 marca 1920. (4322)

Firm. 194 Stow. IV. 1776. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Należy wpisać: Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Tuchów. Brzmienie firmy: Konsum rękodzielniczo robotniczy ludności bezrolnej w Tuchowie, stowarzyszenie z ograniczoną poręką. Data statutu: Tuchów, dnia 30 sierpnia 1919 r. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków przez wspólne zakupno, magazynowanie oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarczego zapotrzebowania produktów rolnych i wyrobów przemysłowych. Zakupno i sprzedaż odbywać się może sposobem komisowym lub na rachunek stowarzyszeń. Czas trwania: stowarzyszenia jest nieograniczony. Dyrekcja: składa się z 3 członków i 2 zastępców. Wybrani zostali członkami zarządu: Wojciech Krogulski jako przewodniczący zarządu, Antoni Zając jako zastępca przewodniczącego, Bronisław Ablewicz jako członek dyrekcji, Jan Panek i Jan Mianowski jako zastępcy członków dyrekcji. Podpis firmy uskutecznia się w ten sposób, że pod nazwą stowarzyszenia zamieszczają swój podpis dwaj z urzędujących trzech członków dyrekcji. Ogłoszenia: Wszelkie ogłoszenia, zawiadomienia oraz dokumenta przeznaczone do wiadomości wszystkich członków mają być firmowo przepisane i publicznie obwieszczone. Udziały członków: wynoszą po 50 koron. Odpowiedzialność: Członek stowarzyszenia obowiązany jest przyjąć odpowiedzialność za zobowiązanie stowarzyszenia, które ogranicza się w myśl postanowień § 75 ust. z dnia 9 kwietnia 1873 Dz. p. p. w ten sposób, że członek prócz deklarowanych udziałów odpowiada jeszcze kwotą równającą się wysokości zdeklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, 11 października 1919. (4283)

Firm. 131 Rej. A. 267. Wykreślenie firmy. Dnia 20 marca wykreślono w rejestrze wskutek zaniechania handlu towarów żelaznych. Siedziba firmy: Tarnów. Brzmienie firmy: po polsku: Szymon i Henryk Offnerowie albo S. i H Offnerowie, po niemiecku: Simon u. Heinrich Offner lub S et H. Offner. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów żelaznych.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 20 marca 1920. (4282)

Firm. 47/20 Stow. IV. 272. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano: Siedziba stowarzyszenia: Dembowiec. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie budowlane w Dembowcu, Stowarzyszenie zarej. z ograniczoną 5 krotną poręką. Celem stowarzyszenia jest: a) pośredniczyć w dostawach potrzebnych do wznoszenia budowli materjałów, a) kupować i sprzedawać je na własne ryzyko, c) wyrabiać materjały budowlane, d) podejmować się wykonania całych budowli, e) w szczególności zajmować się odbudową zniszczonych przez działania wojenne budowli. Statut z dnia 25 stycznia 1920. Udział wynosi 500 marek. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i pięciokrotną kwotą udziału. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie w „Gazecie urzędowej“ i w „Ludzie katolickim. Zarząd składa się z 7 członków. Członkami zarządu są: Aleksy Mastej, Władysław Trzeciak, Adam Dziedzic. Jędrzej Czajka, Ignacy Koczoń, Ludwik Mastej, Aleksander Wiśniewski. Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu w ten sposób, że pod wypisaną lub wyciśniętą firmą umieszczą swe podpisy.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Jasło, dnia 27 marca 1920. (4323)

Firm. 79/19 Stow. I. 301. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Ottynia. Brzmienie firmy: Konsum gospodarczy „Jedność“, stowarzyszenie zarej. z ogran. poręką w Ottyni Data statutu: Ottynia 21 września 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: jest podnieść gospodarstwo członków przez dostarczenie tymże artykułów codziennej potrzeby w gospodarstwie domowem, które stowarzyszenie w tym celu będzie nabywało lub wytwarzało. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: Izrael Kerner, Samuel Löscher i Izak Leib Rader dyrektorami. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczą przynajmniej dwaj członkowie dyrekcji swoje podpisy. Ogłoszenia następują plakatami. Udziały członków 20 kor. Członek może mieć więcej udziałów. Odpowiedzialność: podwójna. Data wpisu: 30 września 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, 30 września 1919. (4329)

Firm. 572/20. A. I. 8. Wykreślenie firmy. Z rejestru Oddział A. wykreślono: Siedziba firmy: Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec. Brzmienie firmy: Zwierzyniecka fabryka octu i musztardy Kraków-Zwierzyniec Tadeusza Roguskiego skutkiem zwinięcia przedsiębiorstwa. Dzień wpisu: 9 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddz. II.

Kraków, dnia 7 kwietnia 1920. (4180)

Firm 94/19 Stow. I. 252. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Siedziba stowarzyszenia: Baligród. Brzmienie firmy: Konsum ludowy stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: 13 września 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i sprzedawanie członkom środków żywności i przedmiotów gospodarstwa domowego. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja: Szymon Bister, Dawid Singer, Izak Jewicz Izak Glückmann, zastępcy: Markus Singer, Leib Mitman syn Jakóba, wszyscy kupcy w Baligrodzie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczają podpisy dwaj członkowie dyrekcji lub jeden dyrektor i osoba upoważniona do tego z dodatkiem określającym ten jej charakter. Ogłoszenia podpisane firmowe wywiesza się na tablicach publicznych i w bożnicach. Udziały członków: jeden udział 20 koron. Odpowiedzialność: oprócz zgłoszonego udziału jeszcze potrójną kwota kwotą zgłoszonych udziałów. Data wpisu: 9 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV.

Sanok, dnia 2 lutego 1920. (3939)

Firm. 509/20 Oddz. B. I. 186. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Od. B. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Adolf Fränkel i Synowie, fabryka przetworów spirytusowych S. A. w Krakowie, po niemiecku: Adolf Fränkel et Söhne Actiengesellschaft, po francusku: Adolphe Fränkel et Fils, Societe anonyme, po angielsku: Adolf Fränkel and Sons Ltd. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie fabryki spirytusu surowego, rafinowanego, likierów i wszelkiego rodzaju napoi alkoholowych oraz marmolad, soków, wszelkich konserw owocowych i innych pokrewnych produktów, jakoteż handel produktami swego wyrobu. Spółka opiera się na statucie zatwierdzonym reskryptem Ministerstwa przemysłu i handlu z 23 grudnia 1919 L. 16667/19 i uchwalonym dnia 29 lutego 1920. Czas trwania Spółki nie jest ograniczony. Kapitał akcyjny wynosi 2,500,000 kor. podzielony jest na 5000 akcji na okaziciela opiewających i pełno wpłaconych. Spółkę zastępuje Rada zawiadowcza złożona z 3 osób. Członkami Rady zawiadowczej są: Jan Kanty Steczkowski dyr. Banku kraj. w Krakowie, Józef Kapeluss-Kosecki przemysłowiec w Krakowie Studencka 5, Fränkel Henryk fabrykant w Lipniku pod Białą, Zygmunt Fränkel fabrykant w Bielsku, Oskar Fränkel fabrykant w Brukselji, dr. Fryderyk Sandes adwokat we Wiedniu, Samuel Pitzele przemysłowiec w Lipniku, dr. Marcin Szarski dyr. Banku we Lwowie, Jan Armułowicz dyr. Banku w Krakowie, Gustaw Weintraub dyr. Banku we Lwowie Członkami dyrekcji: Zygmunt Fränkel i Samuel Pitzele. Firmę podpisują pod brzmieniem firmy, albo dwaj członkowie Rady zawiadowczej, albo jeden członek Rady zawiadowczej z jednym dyrektorem lub prokurentem, albo dwaj dyrektorowie, albo jeden dyrektor z prokurentem, ostatni z dodatkiem „per procure“. Ogłoszenia spółki obwieszczone będą w „Monitorze Polskim“, w dziennikach „Czas“, wychodzącym w Krakowie i w „Kurjerze Porannym“ wychodzącym w Warszawie. Podanie zaopatrzone stemplem za 300 kor. Dzień wpisu: 22 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy.

Kraków, dnia 22 marca 1920. (4144)

Firm. 17/20. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza przy firmie Włościańska spółka handlowa spółka z ogran. poręką w Gorzycach spis zmiany członków zarządu. Ustąpili: Stefan Grzywacz, Jan Złotek i Stanisław Gorzkiewicz. Wybrani: Adam Grzywacz przewodniczący, Jan Kalita zastępca, Wincenty Małup zawiadowca spółki, wszyscy właściciele realności w Gorzycach.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 17 stycznia 1920 (3924)

Firm. 102/19 stow. I. 33. Należy wpisać do rejestru towarzystw zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Ustrzyki dolne. Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Ustrzykach dolnych, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Członek dyrekcji Adam Albrecht ustąpił w jego miejsce wybrano zastępcą członka dyrekcji Jana Studzińskiego, nauczyciela ludowego w Ustrzykach dolnych. Zmiana statutu: Do osnowy pierwszego zdania § 2 statutu dodano: „b) przez podjęcie i prowadzenie agend handlowych w dziedzinie artykułów gospodarczych i przemysłowych“ wobec czego § 2 statutu brzmi obecnie: Zadaniem stowarzyszenia jest podniesienie zarobku i gospodarstwa swych członków: a) przez udzielenie im kredytu na umiarkowany procent i warunkach możliwie dogodnych oraz dorada i pomoc w sprawach gospodarczych i finansowych, b) przez podjęcie i prowadzenie agend handlowych w dziedzinie artykułów gospodarczych i przemysłowych. Językiem urzędowym stowarzyszenia jest język polski. W tym języku prowadzone będą księgi oraz odbywać się będą obrady organów stowarzyszenia i korespondencje. Data wpisu: 4. maja 1920.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 25 kwietnia 1920. (4219)

Firm. 175/20 Stow. VIII. 281. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 12 kwietnia 1920. Siedziba stowarzyszenia: Dobromil. Brzmienie firmy: Towarzystwo gospodarcze pracowników państwowych w Dobromilu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem stowarzyszenia jest dostarczanie swoim członkom dobrych niefałszowanych artykułów spożywczych, opału i innych przedmiotów domowego użytku po cenach możliwie najniższych za gotówkę lub na kredyt. Umowa stowarzyszenia statut z 19 marca 1920. Udział wynosi: 100 marek. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i dalszą kwotą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez afiszowanie w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 3 członków i 3 zastępców. Członkami zarządu są: Tomasz Angerer oficjał sądowy, Stanisław Cwakliński nauczyciel szkoły ludowej. Kazimierz Sądowy starszy geometra ewidencyjny. Zastępcami dyrektorów Jan Silbert nauczyciel szkoły ludowej, Józef Kucharski oficjał podatkowy, Władysław Albiński urzędnik salinarny w Lacku zamieszkały zaś powyżsi pięciu w Dobromilu zamieszkali. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV.

Przemyśl, dnia 10 kwietnia 1920. (4491)

Firm. 174/20 Rej. A. I. 2. Wpisano do rejestru A. Siedziba firmy: Sułkowszczyzna. Brzmienie firmy: Aba Feuchtbaum. Przedmiot przedsiębiorstwa: wyszynk i sprzedaż palonych napoji spirytusowych. Właściciel: Aba Feuchtbaum właściciel realności w Sułkowszczyźnie. Dzień wpisu 6 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy j. handl. Oddz. IV.

Przemyśl, dnia 3 kwietnia 1920. (4492)

Firm. 150/20 Stow. VII. 192 Dnia 6 kwietnia 1920 przy firmie „Spółka hospodarsko torhowelna Siła“ w Laszkach gościńcowych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką wpisano, że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem dnia 14 stycznia 1920 wybrano do dyrekcji: Iwana Fedynę, Wasyla Picha Iwana Szweca, gospodarzy w Laszkach gościńcowych za-

mieszkałych w miejsce Fedka Bućka, Wasyla Korytnickiego i Józefa Rybaczewskiego.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 3 kwietnia 1920. (4493)

Firm. 44/19 Stow. IV. 710. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych: Siedziba stowarzyszenia: Dolina. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: 12 września 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: zamawianie artykułów spożywczych i innych artykułów domowego użytku w większej ilości i sprzedowanie tychże członkom stowarzyszenia w małych ilościach. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja składa się z 4 członków wybranych na przeciąg 3 lat. Wybrano: Markusa Jeckel, Lipę Tanne, Eisiga Gutsteina i Izraela Joela Ellndmana. Podpis firmy (F. Z.) uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą stowarzyszenia dwóch członków zarządu położy swe podpisy. Ogłoszenia następują w „Gazecie Lwowskiej", przez przybicie w lokalu stowarzyszenia lub na publicznych miejscach za pomocą afiszów. Udział członka: 100 kor. Odpowiedzialność: udziałem 100 kor., jakoteż kwotą równającą się trzykrotnej wysokości deklarowanych udziałów. Data wpisu: 10 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 26 lutego 1920. (4292)

Firm. 490/20. Stow. III 166. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia i brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Biesiadkach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieogran. poręką 1. Członek dyrekcji wystąpił: Tadeusz Janicki. 2. Członkiem dyrekcji wybrany: Walenty Myszka wójt w Biesiadkach. Data wpisu: 24 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, d. 22 marca 1920. (4119)

Firm. 908 Stow. VI. 235. Wpis Stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 15 listopada 1919: Siedziba stowarzyszenia: Waręż. Brzmienie firmy: Konsum powszechny w Warężu Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i dostarczanie artykułów gospodarstwa domowego i środków spożywczych po tanich cenach wyłącznie członkom i ich rodzinom pozostającym w wspólnem gospodarstwie domowem. Statut z 24 września 1919. Udział wynosi 25 kor. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i dalszą jednokrotną kwotą udziału. Ogłoszenia następują przez umieszczenie w jednym z dzienników lwowskich, a zwołanie walnego zgromadzenia nadto przez jednorazowe afiszowanie w siedzibie stowarzyszenia. Zarząd składa się z 2 członków i jednego zastępcy. Członkiem zarządu są: Elias Wolf Stram i Esig Dornberg kupcy w Warężu jako dyrektorowie i Hersch Vogel kupiec w Warężu jako zastępca dyrektora. Uprawnieni do zastępstwa: dyrekcja. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie dyrekcji względnie jeden członek dyrekcji i jeden zastępca.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 11 listopada 1919. (4207)

Firm. 559/20 Oddz. C. III. 142. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Żelazobeton, spółka dla budowli przemysłowych z ogran. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: objęcie i wykonanie wszelkiego rodzaju budowli, budowy domów, budowy wodnej, budowy dróg, słowem każdego rodzaju przedsiębiorstwa, którego objęcie wchodzi w zakres uprawnień urzędowo autoryzowanego inżyniera budowy lub budowniczego, oraz wyrób i sprzedaż materjałów budowlanych. Forma spółki: spółka z ogran. odpowiedzialnością na mocy austr. ustawy z 6 marca 1906 L. 58 Dz. u. p. zasadzająca się na kontrakcie ddto Kraków, 18 marca 1920 LR 3209. Czas trwania: nieograniczony. Kapitał zakładowy wynosi 100.000 koron. Wpłacono gotówką 495 009 kor. Zawiadowca: Jakób Skorecki inżynier, Kraków ul. Zielona 10. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy kładzie swój podpis zawiadowca. Podania zaopatrzone stemplem za 80 kor. Dzień wpisu 8 kwietnia 1920

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 1 kwietnia 1920. (4137)

Firm. 364/20. Poj. III. 50. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru oddział A. B C wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Bank krajowy Król. Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem krakowskiem Fil a w Krakowie. Wykreślono prokurę udzieloną p. Mieczysławowi Walczakowi. Podanie zaopatrzone stemplem za 20 koron. Dzień wpisu: 15 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kraków, dnia 11 marca 1920. (4142)

Firm. 478/20. Oddz. C 98 III. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym i spółek. Do rejestru Oddz. C wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Polski Związek piekarzy, spółka z ogr. odpowiedzialnością. Uchwałą walnego zgromadzenia członków Spółki z 29 stycznia 1920 objęte protokołem do LR 18417 spisanym zmieniono art. V i IX. kontraktu z 17 listopada 1919 LR 17596 i podwyższono kapitał zakładowy z 1,038 000 kor. na 1,348 000 kor., na które wpłacono dotąd gotówką 337.000 kor., oraz powiększono liczbę zarządców z 2 na 3. Zawiadowcą zamianowali spólnicy Witolda Lewandowskiego w Krakowie Rynek główny 6. Podanie zaopatrzono stemplem za 110 kor. Dzień wpisu: 21 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, O. II.

Kraków, dnia 20 marca 1920. (4143)

Firm. 894/19. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek stowarzyszenia zarej. z ograniczoną poręką w Budach łańcuckich wpis zmiany członków zarządu. Ustąpili: Antoni Bereś, Antoni Kuczkowski, zast. przewodn. i Jakób Batyński. Wybrano: Antoniego Kruka jako przewodniczącego Tomasza Cebulę zastępcę przewodniczącego i Jana Golenia członkiem zarządu wszystkich gospodarzy w Bud łańcuckich.

Sąd okręgowy, Oddz. V.

Rzeszów dnia 31 grudnia 1819. (3780)

Firm 14. Poj. 426. Zmiany dotyczące spisanej już firmy pojedynczej. Przy firmie: Samuel Zins, handel towarów żelaznych w Tarnowie zarządza się wpis: 1. wstąpienia Ozjasza Ehrlicha, kupca w Tarnowie jako jawnego spólnika do firmy: Samuel Zins, handel towarów żelaznych w Tarnowie, obecnie jawnej spółki handlowej, 2. prawa kollektywnego zastępowania i podpisywania tejże firmy przez obu jawnych spólników: Samuela Zinsa i Ozjasza Ehrlicha.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 28 lutego 1920. (3822)

Edykta

w sprawach uznania za zmarłego.

T. VI. 148/20 (1). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mieczysław Wasyl, syn Kazimierza i Anny, rolnik z Radziszowa pow. Podgórze, urodzony tamże w r. 1888, przydzielony do 13 pp., pisał z niewoli rosyjskiej ostatni raz w kwietniu 1917; od tego czasu nie ma o nim wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto na prośbę Marji Wasyl wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi.

Mieczysława Wasyla wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cyw., Oddz. VI.

Kraków, 30 kwietnia 1920. (6668)

T. 119/19 (4). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Wasyla Skurczaka z Demni Sulatyckiej. Wasyl Skurczak syn Semena i Paraski, rel. gr. kat., urodzony dnia 24 listopada 1887 w Sulatyczach został na wiosnę 1915 powołany do austryackiej służby wojskowej, a wedle zaprzysiężonych zeznań Katarzyny Skurczak, otrzymała ona od niego ostatni list przed 4 laty, donoszący o wyruszeniu na front rosyjski, zaś od swego brata Ołeksy Ogonowskiego dowiedziała się, że nieznany żołnierz z okolic Hoszowa opowiadał o tem, że Wasyl Skurczak padł podczas bitwy.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Wasyl Skurczak poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Katarzyny Skurczak wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, jako celem uznania związku małżeńskiego z nim zawartego za rozwiązany. Obrońca węzła małżeńskiego ustanawia się adw. dr. Fichnera w Stryju. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub p. dr. Fichnerowi w Stryju wiadomość o powyż wymienionym.

Wasyla Skurczaka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 roku rozstrzygnie o dowodzie zaszłej śmierci i uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, 16 czerwca 1920. (7291)

T. VI. 70/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Drabik Sebastjan syn Stanisława i Teresy, rolnik ze Strzelców wielkich pow. Brzesko, urodzony tamże w r. 1884, przydzielony do 1 pp., według zeznań Andrzeja Krzysztofka ze Strzelców wielkich zaginął w maju 1915 pod Łojową i od tego czasu nie ma o nim wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ust. z 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, wdraża się na wniosek Walerji Drabik postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi.

Sebastjana Drabika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 lutego 1921 r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VI

Kraków, 24 kwietnia 1920. (6666)

T. 75/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Łesyk ur. 6 czerwca 1885 w Tynowie pow. Drohobyckim, syn Bazylego, rel. gr. kat., rolnik, powołany został 2 sierpnia 1914 r. do służby wojskowej. Wedle zeznań świadka Michała Prokopowa, tenże Iwan Łesyk przebywający jako jeniec w Rosji azjatyckiej zachorował na wiosnę 1916 na tyfus, a odwieziony do szpitala umarł tam za kilka dni, jak o tem świadkowi mówiono w tym szpitalu.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto na prośbę żony Pazi Łesyk wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono wiadomości sądowi o powyż wymienionym.

Iwana Łesyka wzywa się, aby się stawiła przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowny wniosek po dniu 1 lutego 1921 r rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, 3 marca 1920. (6990)

T. 97/20 (4). Jan Nester syn Michała i Anny urodzony w Witryłowie 23 lutego 1879, odszedł na wojnę w sierpniu 1914. Ostatnia wiadomość od niego była 8 września 1915 z Lublina. Od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął.

Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Jana Nestera miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. dr. Ślączce w Sanoku w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania, t. j. najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1921. Jeżeli w tym czasie sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek Katarzyny Nester za zmarłego, a jego małżeństwo z Katarzyną z Górałów za rozwiązane.

Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. dr. Wojciecha Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, 3 sierpnia 1920. (8131)

T. IV. 180/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Wierciak syn Jana i Reginy, urodzony w r. 1881 w Borzęcie pow. Myślenice, żołnierz 56 pp został ciężko ranny w bitwie koło Radłowa w lutym 1915. W styczniu 1915 dał o sobie ostatnią wiadomość, zaś wojskowy magazyn ubrań ma go w zapiskach jako padłego na wojnie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto zarządza się na prośbę jego siostry Zofji z Borzęty postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi okręgowemu w Wadowicach wiadomości o powyż wymienionym.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 17 październ. 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, 17 stycznia 1920. (6172)

T. 213/19 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Majgutiak s Fedora, urodzony 21 września 1888 w Trójcy pow. Snistyn, ożeniony 28 maja 1912 z Chrystyną Podbrabnik, odszedł d. 1 sierpnia 1914 z 36 pułkiem obrony kraj. na wojnę, dostał się do rosyjskiej niewoli i wedle zeznań świadka Iwana Dutuk z Podwysokiej zachorował Iwan Majgutiak z początkiem zimy 1917 w jednej z miejscowości gubernji mińskiej na zapalenie płuc i miał w szpitalu umrzeć.

Wobec tego na prośbę żony jego wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. adwokatowi Łysiakowi w Kołomyi, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Iwana Majgutiaka syna Fedora wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja, 29 maja 1920. (6476)

T. V. 300/19 (6). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Surowiec urodzony 2 września 1882 w Turzy, mąż Marjanny Gnypów, powołany do 17 p. obrony kraj. brał udział w walkach przeciw Rosji i pod Lublinem dostawszy się do niewoli, przebywał w Nowomikołajewsku w obozie, gdzie miał umrzeć po operacji w czerwcu 1919.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę Marjanny z Gnypów Surowcowej z Turzy postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, lub p. dr. Czarnkowi, adwokatowi w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem, a zarazem obrońcą węzła małżeńskiego.

Michała Surowca wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Po dniu 30 czerwca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów, 21 czerwca 1920. (7922)

T. 74/20 (5). Michał Biday syn Wasyla i Katarzyny, rel. gr. kat., rolnik, urodz. 10 maja 1887 w Turowie, tamże zamieszkały, ożeniony z Katarzyną z Wawrów d. 2 czerwca 1913, brał jako żołnierz armii austryackiej w sierpniu lub wrześniu 1914 udział w bitwach z Rosjanami pod Przemyślem i od tego czasu zaginęła o nim wszelka wieść dotychczas nawet według niesprawdzonych wiadomości miał być zabity 23 grudnia 1915.

Wdraża się więc na wniosek wdowy postępowanie celem uznania go za zmarłego. Ktoby miał o nim wiadomość winien do 31 grudnia 1920 r. donieść sądowi, a on sam ewentualnie do tego dnia zgłosić się w sądzie lub w inny sposób dał znać sądowi o sobie.

Po tym dniu sąd na wniosek ponowny rozstrzygnie w sprawie stanowczo.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany, 13 maja 1920. (6341)

T. V. 35/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mateusz Stopa syn Walentego, ur. w Budach dnia 14 września 1873, mąż Jadwigi z Pliszów, powołany w czasie mobilizacji do 40 pp. pełnił służbę przy oddziałach obrony linij kolejowych. Późną jesienią 1914 roku miał być chory na czerwonkę i od tego czasu nie daje żadnej wiadomości o sobie ani znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę żony jego Jadwigi z Pliszów Stopa postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Wiluszowi, adwokatowi w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem, a zarazem obrońcą węzła małżeńskiego.

Mateusza Stopy wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. V.

Rzeszów, 13 marca 1920. (7660

T. 229/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Zawalniuk urodzony w r. 1887 w Jeziernej, został powołany w r. 1914 do czynnej służby wojskowej przy 35 p. obr. kraj., a ostatnia o nim wiadomość pochodziła z połowy sierpnia 1914 z pola, skąd donosił, że jest pod Założcami. Od tego czasu nie dał więcej o sobie znaku życia i wszelki ślad po nim zaginął, co potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Jeziernej.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę żony jego Marji Zawalniuk postępowanie, celem uznania Mikołaja Zawalniuka za zmarłego zaginionego, a małżeństwa tegoż z Marją Zawalniuk zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Baltarowiczowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyżej wymienionym.

Gdyby Mikołaj Zawalniuk mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1920 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Złoczów, 23 maja 1920. (6590)

T. 239/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Tokar gospodarz w Woroniakach, został powołany z początkiem wojny roku 1914 do czynnej służby wojskowej przy 13 pułku ułanów i w r. 1914 dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie przebywał w Marjampolu. Ostatnią wiadomość otrzymała żona od niego w lutym r. 1917, a od tego czasu nie dał więcej o sobie znaku życia i wszelki ślad po nim zaginął, co potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Złoczowie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ust. z dnia 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę żony jego Paraskewji Tokar postępowanie, celem uznania Mikołaja Tokara za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Paraskewją Tokar zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Sterahellowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyżej wymienionym.

Gdyby Mikołaj Tokar mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 23 maja 1920. (6514)

T. 106/19 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Wasyla Wołoszyna z Letni. Wasyl Wołoszyn syn Wasyla i Justyny, rel. gr. kat., urodzony na dnia 19 marca 1881, został w sierpniu 1914 powołany do austrjackiej służby wojskowej do pułku strzelców nr. 33, a wedle zeznań świadków Wasyla Żuka i Michała Martynowa padł Wasyl Wołoszyn w dniu 9 grudnia 1914 w czasie bitwy pod Przemyślem od kuli karabinowej.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Wasyl Wołoszyn poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Anny Wołoszyn wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, jakoteż celem uznania związku małżeńskiego z nim zawartego za rozwiązany. Obrońcą węzła małżeńskiego ustanawia się p. adw. Poźniaka w Stryju. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo obrońcę węzła małżeńskiego adw. Poźniaka aż do dnia 1 stycznia 1921 r. o zaginionym Wasylu Wołoszyn.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Stryj, 28 maja 1920. (6976)

T. 197/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Aleksander Swytajło rodem z Laszkowa syn Danyły, został powołany z wybuchem wojny w roku 1914 do czynnej służby wojskowej przy 35 pułku obrony krajowej. Ostatnia o nim wiadomość pochodziła z Podhorzec, skąd jeszcze w r. 1914 w miesiącu sierpniu pisał kartkę do żony, od tego czasu zaś nie dał więcej znać o sobie i wszelki ślad po nim zaginął, a okoliczności te potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Laszkowie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę jego żony Marji Swytajło postępowanie, celem uznania Aleksandra Swytajło za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Marją Swytajło zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Schwagerowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyż wymienionym.

Gdyby Aleksander Swytajło mimo to żył wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 21 maja 1920. (6509)

T. 128/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Bodnarczuk syn Iwana, urodzony w r. 1881 i zamieszkały w Markowej Sp. Sołotwina, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. armji odszedł na front, a jak zeznał świadek Wasyl Melnyk, podczas odwrotu wojsk w r. 1914 służąc również przy wojsku, widział Bodnarczuka leżącego na ziemi, a gdy się do niego zbliżył i zapytał go co mu jest, odpowiedział tenże, że nie dobrze. Co się z nim dalej stało, czy był ranny lub chory, tego nie wie i więcej go nie widział.

Gdy zatem przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci z § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128 i 129, przeto wdraża się na prośbę Justyny Bodnarczuk w Markowej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub p. Jakóbowi Pryjmakowi w Markowej Sp. Sołotwina, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym.

Wasyla Bodnara wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem jawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 28 lutego 1921 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV,

Stanisławów, 17 czerwca 1920. (7934)

T. IV. 97/19 (9). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Kucela z Uwierzyc powołany w czasie mobilizacji do służby wojskowej przy 40 pp., został wysłany na front rosyjski. Według wieści dotąd niesprawdzonych Jan Kocela w czasie walk w Karpatach na froncie rosyjskim miał zginąć w styczniu 1915 r. Ostatnią wiadomość od niego otrzymała żona jego Józefa Kocela dnia 27 października 1914.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 u. c. i § 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. zarządza się na wniosek Józefy z Filipków Kocelowej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Bronisławowi Gałeckiemu, adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się również obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyż wymienionym.

Jana Kocela wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 20 lutego 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, 8 lipca 1920 (8149 3—3)

T. 66/20 (6). Atanazy Król, syn Georgja i Marji, urodzony w Przedzielnicy 28 stycznia 1873, jako jeniec wojenny w grudniu 1918 zachorował i w szpitalu w Czelabińsku umarł.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci zarządza się na wniosek Paraskewji Król postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Tauberowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą związku małżeńskiego.

Atanazego Króla wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V,

Przemyśl, 3 lipca 1920. (7823 3—3)

T. 170/20 (3). Kazimierz Janas syn Jana i Rozalji, urodzony w Wulce Bukowskiej 24 stycznia 1882, żołnierz 90 pp. z 4 na 5 września 1914 w nocy stojąc na placówce w miejscowości Piaski koło Lublina zaginął i wiadomości o sobie nie daje.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci, przeto na prośbę Agaty Janasowej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo panu dr. Krenglowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Kazimierza Janasa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszeniu tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 30 czerwca 1920. (7819 3—3)

DONIESIENIA PRYWATNE.

Obwieszczenie.

Rozwiązanie filjalnego zakładu we Wiedniu Galicyjskiego Karpackiego Naftowego Towarzystwa Akcyjnego przedtem Bergheim i Mac Garvey centrala w Marjampolu wpisano do rejestru sądowego we Wiedniu. W myśl art. 243 ustawy handlowej obwieszcza się rozwiązanie i likwidację zakładu filjalnego we Wiedniu i wzywa się wierzycieli, aby zgłosili się u Towarzystwa wzgl. jego likwidatorów Wiedeń I. Graben 29 albo u zastępcy prawnego Dra Hermanna Löwa, adwokata we Wiedniu I., Bauernmarkt Nr. 21.

Ogłoszenie przetargu.

Celem zabezpieczenia dla aprowizacji Zarządu żupy solnej w Wieliczce dostawy ziemniaków jadalnych I. sorty zimowych, przebranych bez części ziemnych w czasie od 1 października 1920 do 30 kwietnia 1921 w ilości około 20.000 cetnarów metrycznych rozpisuje się na dzień 15 września 1920 przetarg zapomocą ofert pisemnych, które należy wnieść najpóźniej w pomienionym dniu do godz. 11 przedpołudniem do rąk Naczelnika Zarządu żupy solnej.

W ofercie należy podać cenę za 100 kg. loco stacja kolejowa względnie loco magazyn żupy solnej Wieliczka.

Oferentowi przysługuje prawo wcześniejszej dostawy, w każdym razie jest obowiązany dostarczyć 13.200 q do 15 grudnia 1920.

Dla zabezpieczenia dotrzymania dostawy złoży dostawca do Kasy Zarządu żupy solnej w Wieliczce kaucję w gotowce 50.000 Mk lub w papierach Polskiej Pożyczki Odrodzenia.

Wieliczka, dnia 26 sierpnia 1920.

Inż. E. Barącz m. p.

XVII. B. Departament Magistratu.

Komunikat.

Dodatkowa aprowizacja robotnicza.

Odnośnie do obwieszczenia Magistratu w sprawie dodatkowej aprowizacji robotniczej z 15 czerwca 1920 r. LM. 53482/20/275 przypomina się, że termin do wnoszenia podań o dodatkową aprowizację na miesiąc październik w myśl rozporządzenia Ministerstwa aprowizacji z dnia 8/X 1919 upływa z dniem 3 września i że na przyszłość należy uskuteczniać takie zgłoszenia na każdy miesiąc z osobna w pierwszych trzech dniach poprzedzającego miesiąca bez względu na to, czy deputat z poprzednich miesięcy został zrealizowany.

Nadmienia się, że starania Magistratu i zrzeszenia konsumów „Jedność" o wyjednanie zaległych deputatów są na dobrej drodze, tak, że niebawem będzie można przystąpić do ich rozdziału co zostanie podane do publicznej wiadomości osobnym komunikatem.

Z Drukarni Wł. Łoziń... nakładem Józefa Ziembińskiego.